

อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาศาสนาบ้านการพลศึกษาในเขตภาคกลาง
ปีการศึกษา 2556

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการเรียนรู้พลศึกษา
เมษายน 2557

อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาศาสนาบ้านการพลศึกษาในเขตภาคกลาง
ปีการศึกษา 2556

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการเรียนรู้พลศึกษา
เมษายน 2557

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาศาสนาบ้านการพลศึกษาในเขตภาคกลาง
ปีการศึกษา 2556

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการเรียนรู้พลศึกษา
เมษายน 2557

ภานุมาศ วงศ์บุญ. (2557). *อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556*. ปริญญาโท กศ.ม. (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์ ดร. สาธิต ประจันบาน.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบอิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ตามตัวแปรเพศและวิทยาเขต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัยการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 จำนวน 400 คน เพศชาย 200 คน เพศหญิง 200 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างไม่เป็นสัดส่วน (Non - Proportional Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น 0.95 นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ตามตัวแปรเพศ โดยการทดสอบค่าที (t-test) และเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ตามตัวแปรวิทยาเขต โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแล้วนำมาทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของ นิวแมน - คูลล์ (Newman - Keuls Method)

ผลการวิจัยพบว่า

1. อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.37) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านฉันทะ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.41) รองลงมา คือ ด้านวิริยะ ด้านจิตตะ และด้านวิมังสา ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.41), ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.43), ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.45) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ
2. อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 จำแนกตามตัวแปรเพศ พบว่า ไม่แตกต่างกัน
3. อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ตามตัวแปรวิทยาเขต พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

IDDHIPADA 4 OF PHYSICAL EDUCATION TEACHER ON THE PERCEPTION OF
STUDENTS IN PHYSICAL EDUCATION INSTITUTES IN THE CENTER REGION IN
ACADEMIC YEAR 2013

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education Learning Management
at Srinakharinwirot University

April 2014

Panumas Wongbun. (2014). *Iddhipada 4 of Physical Educational Teacher on the Perception of Students in Physical Educational Institutes in the Center region in Academic Year 2013*. Master Thesis M.Ed. (Physical Education Learning Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
Advisor Committee: Dr. Sathin Prachanban.

The purpose of this study is to investigate the perception of the students of the Physical Education Institutes in the central region in academic year 2013. The study focused on all dimensions of Iddhipada 4 among the physical education teachers. The population of this study was the students of the Educational Faculty at the Physical Educational Institutes in the central region of Thailand, academic year 2013. By non - proportional stratified random sampling, two hundred male students and two hundred female students were enrolled in the study. The tool in this research was the questionnaire on Iddhipada 4 developed by the investigator with the reliability of 0.95. The data was described as percentage, mean, standard deviation. T-test was used to compare the difference of perception between sex. Anova with Newman-Keuls method was applied to study the differences of perception of the students on various regions.

The results were as follows:

1. The perception of the students on the Iddhipada 4 among the physical education teachers was high with the mean of 4.39, S.D. 0.37. For each dimension, the perceptions (Mean / S.D.) on Aspiration, Exertion, Thoughtfulness and Investigation were 4.51/0.41, 4.42/0.41, 4.37/0.43 and 4.31/0.45, respectively.
2. There was no difference of perception between sex on the Iddhipada 4 among the physical education teachers.
3. The perceptions of the students between regions on the Iddhipada 4 among the physical education teachers were significant different with the p-value of 0.05.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษาในเขตภาคกลาง
ปีการศึกษา 2556

ของ

ภาณุมาศ วงศ์บุญ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการเรียนรู้พลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย สันติวัฒนกุล)
วันที่ เดือน เมษายน พ.ศ. 2557

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(อาจารย์ ดร. สาธิต ประจักษ์บาน)

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ชงชัย เจริญทรัพย์มณี)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร. สาธิต ประจักษ์บาน)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ไวพจน์ จันทร์เสม)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ เนื่องด้วยผู้วิจัยได้รับความเมตตาเป็นอย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร. ร. สาธิน ประจันบาน ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. ภาคภูมิ รัตนโรจนกุล อาจารย์ ดร. พิมพา ม่วงศิริธรรม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เรือโท ดร. ไพบุลย์ อ่อนมั่ง อาจารย์ ดร. จิรวัฒน์ ขจรศิลป์ พระมหา ดร. ปญญา ปญญาวโร ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ตลอดจนแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้สามารถดำเนินการทำปริญญานิพนธ์สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ วิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสมุทรสาคร วิทยาเขตสุพรรณบุรี และวิทยาเขตอ่างทอง ที่อนุญาตให้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยและขอขอบคุณนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิตทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อประเชษฐ คุณแม่วิภา วงศ์บุญ ผู้เป็นแรงบันดาลใจ ให้การสนับสนุน ปลุกฝัง และส่งเสริมทางด้านการศึกษาดำเนินการด้วยดีตลอดมา ขอขอบคุณผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่คอยให้กำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ภาณุมาศ วงศ์บุญ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
ตัวแปรที่ศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
สมมติฐานของการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ความหมายของครู	6
ความหมายของการรับรู้	16
ความหมายของอิทธิบาท 4	20
สถาบันการพลศึกษา	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
งานวิจัยในต่างประเทศ	28
งานวิจัยในประเทศ	30
งานวิจัยที่เกี่ยวกับหลักอิทธิบาท 4	34
3 วิธีดำเนินการวิจัย	35
กำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	35
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	36
การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	38
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	40
การวิเคราะห์ข้อมูล	40

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	54
สรุปผลการวิจัย.....	55
อภิปรายผล.....	57
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	61
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	61
บรรณานุกรม.....	62
ภาคผนวก.....	69
ภาคผนวก ก.....	70
ภาคผนวก ข.....	72
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	78

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวิทยาเขต	36
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ตามเพศและวิทยาเขต	41
3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อธิบาท 4 ของครูพลศึกษา ตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 โดยรวมและเป็นรายด้าน	42
4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อธิบาท 4 ของครูพลศึกษา ตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ด้านจันทะเป็นรายข้อ	43
5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อธิบาท 4 ของครูพลศึกษา ตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ด้านวิธีะเป็นรายข้อ	44
6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อธิบาท 4 ของครูพลศึกษา ตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ด้านจิตตะเป็นรายข้อ	45
7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อธิบาท 4 ของครูพลศึกษา ตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ด้านวิมังสาเป็นรายข้อ	46
8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 จำแนกตามเพศ	47
9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 จำแนกตามวิทยาเขต	48
10 วิเคราะห์ความแปรปรวนอธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 จำแนกตาม วิทยาเขต	49
11 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคะแนนอธิบาท 4 ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาตามตัวแปรวิทยาเขต ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 จำแนกตามด้านจันทะ	50

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคะแนนอธิบาท 4 ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาตามตัวแปรวิทยาเขต ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 จำแนกตามด้านวิริยะ.....	51
13 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคะแนนอธิบาท 4 ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาตามตัวแปรวิทยาเขต ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 จำแนกตามด้านจิตตะ.....	52
14 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคะแนนอธิบาท 4 ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาตามตัวแปรวิทยาเขต ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 จำแนกตามด้านวิมังสา.....	53

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
------------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สภาพสังคมที่เปลี่ยนไปเป็นสังคมที่เอารัดเอาเปรียบเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเป็นสำคัญ การทำงานของมนุษย์มักจะถูกกำหนดผลของงานด้วยวัตถุ เช่น ทรัพย์สินเงินทอง ชื่อเสียง ตำแหน่ง หรือเกียรติยศ หากไม่มีสิ่งเหล่านี้ตอบแทนย่อมส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานและคุณภาพชีวิตของมนุษย์ การศึกษาจึงเป็นวิธีที่ช่วยพัฒนาสังคมและประชากรให้มีคุณภาพควบคู่ไปกับการมีคุณธรรมจริยธรรม เพราะการศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญต่อพัฒนาการของมนุษย์ตั้งแต่แรกเกิด เพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการสรรค์สร้างความสำเร็จก้าวหน้าและพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ในกระบวนการศึกษานั้น ครู ถือว่าเป็นหัวใจหรือองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียน การสอนกระทรวงศึกษาธิการ (2542) ได้กำหนดคำว่า ครู ไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (มาตรา 4) ว่า ครู หมายถึง บุคลากรวิชาชีพทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอน และส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่มีความสำคัญ มุ่งเน้นปลูกฝังพื้นฐานทางกีฬา ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองดีมีความรู้คู่คุณธรรม (พงษ์พันธ์ สุนทรสถิต. 2528: 2) ในฐานะที่ครูพลศึกษาเป็นครูคนหนึ่งจะต้องยอมรับและปฏิบัติตามจรรยาบรรณของครูทั่วไป มีความรักความศรัทธาในวิชาชีพและทำให้วิชาชีพพลศึกษาก้าวหน้า (ฟอง เกิดแก้ว. 2517: 138-142) ดังนั้น ครูพลศึกษาต้องเข้าใจแนวทางและหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอน ประพฤติตนให้เหมาะสม มีระเบียบวินัย ไม่เสเพล ไม่ประพฤตินทางเสื่อมเสียเพื่อสร้างศรัทธาต่อผู้เรียน (สำออง พ่วงบุตร. 2525: 234) ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของการสอนและการทำงานให้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ

พระพุทธศาสนามีหลักธรรมแห่งการบริหารจัดการที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานอย่างมหาศาล ทำให้งานนั้นเกิดสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจ เรียกว่า อิทธิบาท ๔ พระธรรมปิฎก (2546: 842) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับอิทธิบาท ๔ ว่า ธรรมที่เป็นเหตุให้ประสบความสำเร็จ มี 4 อย่าง คือ ฉันทะ (ความพอใจ) คือ พอใจที่จะทำสิ่งนั้นและทำด้วยใจรัก ต้องการทำให้เป็นผลสำเร็จอย่างดี วิริยะ (ความเพียร) คือ ขยันหมั่นประกอบ หมั่นกระทำให้สิ่งนั้น ด้วยความพยายามเข้มแข็ง อุตทน ไม่ท้อถอย ไม่ท้อถอย จิตตะ (การเอาใจจดจ่อ) คือ ตั้งจิตรับรู้ในสิ่งที่ทำด้วยความคิดไม่ปล่อยใจฟุ้งซ่าน เลื่อนลอย วิมังสา (การสอบสวนไตร่ตรอง) คือ หมั่นใช้ปัญญาพิจารณาใคร่ครวญตรวจตราหาเหตุผล

และตรวจสอบข้อบกพร่อง พระเทพเวที (2543: 845-846) กล่าวถึง อธิธำมท 4 ว่า ทั้ง 4 องค์ประกอบ จะทำงานเกื้อหนุนกันและมักจะมาด้วยกัน กล่าวคือ เมื่อเกิดฉันทะมีใจรักแล้วก็ทำให้พากเพียร เมื่อพากเพียรก็เอาใจจดจ่อไม่ใจอยู่เสมอและเปิดช่องให้ใช้ปัญญาพิจารณาไตร่ตรอง ดังนั้น อธิธำมท 4 จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ควรปลูกฝังหรือพัฒนาให้เกิดขึ้นในตัวครู และครูพลศึกษาเป็นครูสาขาวิชาชีพหนึ่งที่ต้องยึดถือ อธิธำมท 4 เป็นหลักในการปฏิบัติงาน เพื่อประสิทธิภาพของการทำงานดีขึ้นและเพิ่มศักยภาพของความเป็นครูพลศึกษา

จากเหตุผลดังกล่าวและการศึกษาหลักธรรมในการยึดถือปฏิบัติสำหรับการประกอบอาชีพ เพื่อให้ประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาหลักอธิธำมท 4 ของครูพลศึกษา เพราะครูพลศึกษาเป็นผู้ที่พึงกระทำตนให้เป็นที่เคารพศรัทธา สร้างความเชื่อมั่น และเป็นแบบอย่างที่ดี สถาบันการพลศึกษามีหน้าที่ผลิตครูพลศึกษา โดยจัดการเรียนการสอนหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต ยึดมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพระดับอุดมศึกษามุ่งผลิตกำลังคนทั้งเป็นนักวิชาการทั้งวิชาชีพและวิชาชีพชั้นสูงทางด้านพลศึกษาและนันทนาการ นำไปสู่การพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาชีพและพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านคุณธรรม ด้านเทคนิคและด้านวิธีการจัดการงานอาชีพ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ถือว่านักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตเป็นผู้ที่มีโอกาสได้ไปเป็นครูพลศึกษาในอนาคต สามารถนำผลการศึกษาในครั้งนี้ไปแนวทางในการปฏิบัติตนให้ประสบความสำเร็จในวิชาชีพเพื่อพัฒนาวิชาชีพให้ก้าวหน้าต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาอธิธำมท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556
2. เพื่อเปรียบเทียบอธิธำมท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ตามตัวแปรเพศและวิทยาเขต

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่านักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ที่มีเพศและวิทยาเขตต่างกันมีการรับรู้อธิธำมท 4 ของครูพลศึกษาเหมือนหรือแตกต่างกัน และสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงการปฏิบัติงานวิชาชีพครูพลศึกษาให้ประสบผลสำเร็จเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาบุคลากรทางวิชาชีพสาขาพลศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 จำนวน 5 วิทยาเขต ประกอบด้วย วิทยาเขตกรุงเทพ จำนวน 770 คน วิทยาเขตชลบุรี จำนวน 757 คน วิทยาเขตสมุทรสาคร จำนวน 376 คน วิทยาเขตสุพรรณบุรี จำนวน 858 คน และวิทยาเขตอ่างทอง จำนวน 364 คน รวมทั้งสิ้น 3,125 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 จำนวน 5 วิทยาเขต ประกอบด้วย วิทยาเขตกรุงเทพ วิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสมุทรสาคร วิทยาเขตสุพรรณบุรี และวิทยาเขตอ่างทอง จำนวน 400 คน เป็นชาย 200 คน หญิง 200 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างไม่เป็นสัดส่วน (Non-Proportional Stratified Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ

1.1.1 เพศชาย

1.1.2 เพศหญิง

1.2 วิทยาเขต

1.2.1 วิทยาเขตกรุงเทพ

1.2.2 วิทยาเขตชลบุรี

1.2.3 วิทยาเขตสมุทรสาคร

1.2.4 วิทยาเขตสุพรรณบุรี

1.2.5 วิทยาเขตอ่างทอง

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษา

สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. อิทธิบาท 4 คือ หลักธรรมที่ครูพลศึกษาใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานประกอบด้วย

1.1. ด้านฉันทะ (ความพอใจ) หมายถึง ลักษณะที่แสดงออกให้เห็นถึงความรัก ความจริงใจ ความทุ่มเท กระตือรือร้นในการสอน มีความประสงค์ดีต่อศิษย์ ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ดี ช่วยเหลืองานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย ยินดีในการให้ความร่วมมือกับกิจกรรมอื่นและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู

1.2. ด้านวิริยะ (ความพากเพียร) หมายถึง ลักษณะที่แสดงออกถึงการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การศึกษาวิจัย การเข้ารับการฝึกอบรม การค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ การพัฒนาวิธีการสอน ให้คำแนะนำ สนับสนุนและให้การช่วยเหลือศิษย์ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม มีความคิดสร้างสรรค์ ความขยันและอดทน ต่ออุปสรรค

1.3. ด้านจิตตะ (การเอาใจใส่) หมายถึง ลักษณะที่แสดงออกถึงความมุ่งมั่น ทุ่มเท อุทิศตน ใส่ใจในหน้าที่และมีความรับผิดชอบ

1.4. ด้านวิมังสา (การไตร่ตรอง) หมายถึง ลักษณะที่แสดงออกถึงการวิเคราะห์ ปัญหาด้วยสติปัญญา ปรับปรุงและพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดทักษะและความรู้ใหม่ ๆ รู้จักการวางแผนงานอย่างเป็นระบบ มีทักษะในการสื่อสาร มีการประเมินผลงานระหว่างการทำงาน และมีการสรุปผลการประเมินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

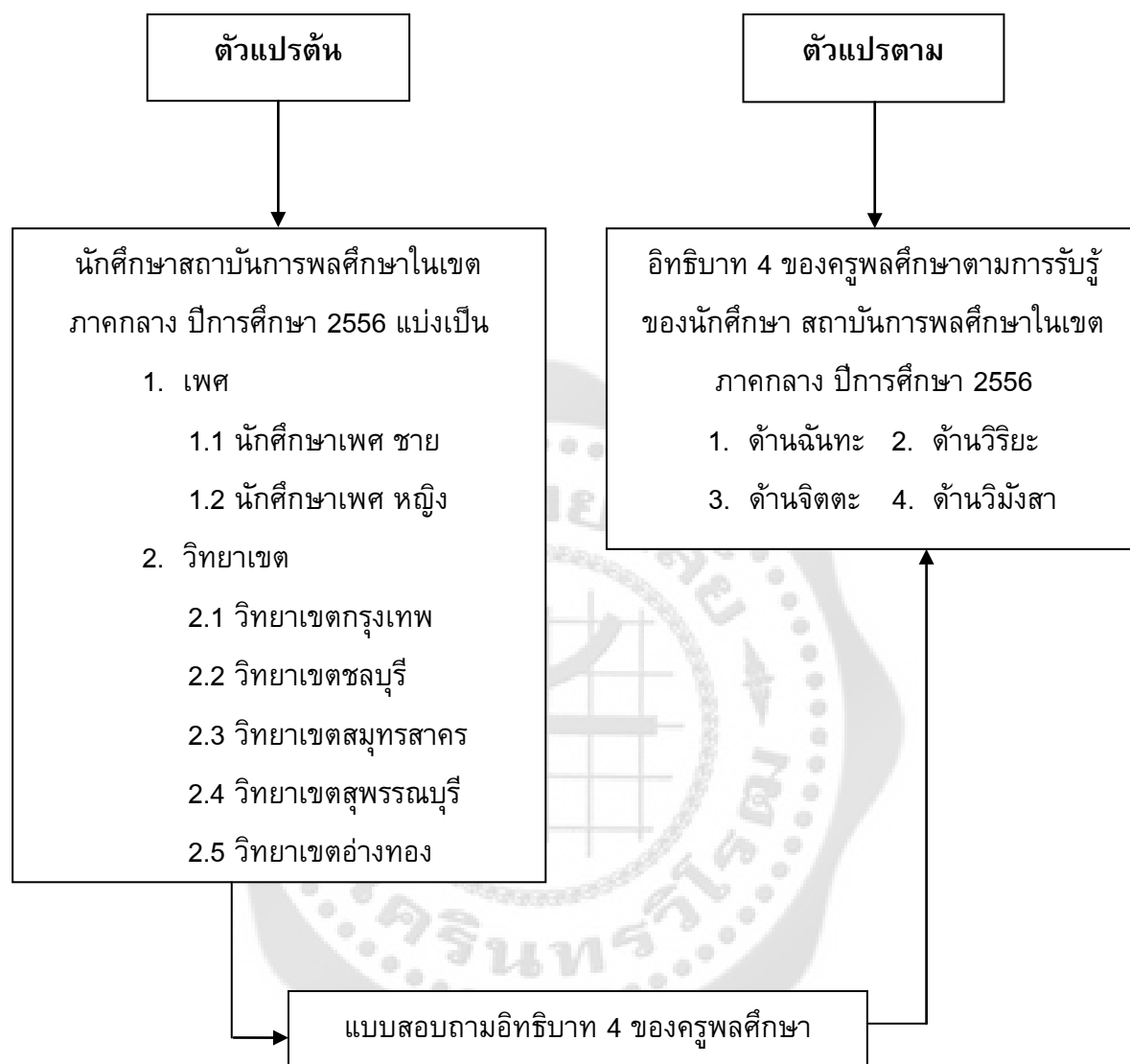
2. การรับรู้ หมายถึง การได้สัมผัส ได้เห็น ได้ฟัง แสดงความรู้สึกละและความคิดเห็น ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิตสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่มีต่อลักษณะการ ปฏิบัติ การแสดงออกหรือการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับครูพลศึกษาตามหลักอิทธิบาท 4

3. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ที่คณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางปีการศึกษา 2556

4. สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง หมายถึง สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขต กรุงเทพมหานคร สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชลบุรี สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตสมุทรสาคร สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตสุพรรณบุรีและสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตอ่างทอง

5. ครูพลศึกษา หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนวิชาพลศึกษาในสถานศึกษาทุกระดับตั้งแต่ ประถม มัธยมและอุดมศึกษาของสถาบันการศึกษาทั่วประเทศ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

จากกรอบแนวคิดที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ข้างต้น สามารถตั้งสมมติฐานได้ดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ที่มีเพศต่างกัน มีการรับรู้อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาแตกต่างกัน
2. นักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ที่มีวิทยาเขตต่างกัน มีการรับรู้อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เสนอตามหัวข้อ ดังนี้

1. ความหมายของครู
 - 1.1 องค์ประกอบของความเป็นครู
 - 1.2 จรรยาบรรณครู
2. ความหมายของการรับรู้
3. หลักอิทธิบาท 4
4. สถาบันการพลศึกษา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.3 งานวิจัยเกี่ยวกับหลักอิทธิบาท 4

ความหมายของครู

กระทรวงศึกษาธิการ (2542) กำหนดคำว่า ครู ไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (มาตรา 4) ว่า ครู หมายถึง บุคคลากรวิชาชีพทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ดังในพระบรมราโชวาทของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยครู ณ อาคารใหม่สวนอัมพร วันพุธที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2526 ความตอนหนึ่งว่า

“... อาชีพครูถือว่าสำคัญยิ่ง เพราะครูมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญมั่นคง และก่อนที่จะพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญได้นั้น จึงต้องพัฒนาคน ซึ่งได้แก่ เยาวชนของชาติเสียก่อน เพื่อให้เยาวชนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณค่าสมบูรณ์ทุกด้าน จึงสามารถช่วยกันสร้างความเจริญให้แก่ชาติต่อไปได้ ...”

จากพระบรมราโชวาทของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และความสำคัญในหน้าที่ของความเป็นครูต่อการพัฒนาคนพัฒนาชาติจึงมีผู้ให้ความเห็นและความสำคัญของครู โดยให้นิยามของคำว่าครู ดังนี้

ครู คือ นักปฏิบัติการในสนามรบทางการศึกษา หมายความว่า ครูเป็นผู้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการศึกษาของชาติ

ครู คือ ผู้ใช้อาวุธลับของชาติ หมายความว่า ครูเป็นผู้คอยอบรมสั่งสอนนักเรียนนักศึกษา ซึ่งเปรียบเสมือนอาวุธลับของชาติ

ครู คือ ทหารเอกของชาติ หมายความว่า ครูเป็นบุคคลที่มีความเก่ง มีความสามารถ เป็นผู้นำทางสังคมของชาติบ้านเมืองในทุก ๆ ด้าน

ครู คือ แม่พิมพ์ของชาติ หมายความว่า ครูเป็นต้นแบบหรือเป็นแบบอย่างแก่ศิษย์และบุคคลทั่วไปทั้งในด้านความรู้และพฤติกรรม

ครู คือ กระจกเงาของเด็ก หมายความว่า ครูเป็นผู้ชี้แนะ แนะนำ ตักเตือนศิษย์ ให้ตั้งอยู่ในความดีไม่กระทำในสิ่งที่นำมาซึ่งความเดือดร้อนแก่ตนเองและผู้อื่น

ครู คือ ดวงประทีปส่องทาง หมายความว่า ครูเป็นผู้ให้ความรู้ให้ปัญญาแก่ศิษย์ทำให้ศิษย์มีความรู้ความสามารถ รู้ผิด รู้ถูก รู้ชั่ว รู้ดี รู้คุณ รู้โทษ

ครู คือ ผู้สร้างโลก หมายความว่า ครูเป็นผู้พัฒนาคนให้มีความรู้ความสามารถเพื่อให้เขาเหล่านั้นไปพัฒนาสังคม ประเทศชาติ และพัฒนาโลกที่เราอาศัยอยู่

ครู คือ ปุชนียบุคคล หมายความว่า ครูเป็นบุคคลที่ควรเคารพบูชาของศิษย์และบุคคลทั่วไป

ครู คือ วิศวกรสังคม หมายความว่า ครูเป็นนักสร้าง นักออกแบบ นักแก้ไขปรับปรุง นักพัฒนาคน ให้เป็นไปตามทิศทางที่สังคมต้องการ ยนต์ ชุ่มจิต (2546: 174-175)

จากการให้ความเห็นและการเปรียบเทียบความสำคัญของครู สามารถสรุปได้ว่า ครู คือ ผู้สรรสร้าง ผู้ชี้แนะแนวทาง อบรมสั่งสอนและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนให้เจริญเติบโตเป็นบุคลากรที่ดีมีคุณค่าในพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

องค์ประกอบของความเป็นครู

สุปราณี จิราธรณ์ (2551: 22) ครูเป็นบุคคลที่มีบทบาทในการศึกษาอันจะส่งผลต่อการพัฒนา คุณภาพชีวิตของมนุษย์และประเทศ ดังนั้นผู้ที่จบไปเป็นครูในอนาคตจึงต้องมีความศรัทธาในบทบาทของความเป็นครูในด้านต่าง ๆ จึงมีความจำเป็นที่ต้องสร้างความรักและความศรัทธาให้แก่ผู้เรียนวิชาชีพครูเกิดความรักในวิชาชีพให้ได้ก่อน เพื่อให้บุคคลเหล่านี้เกิดความ รู้สึกและมี

ทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูอันจะส่งผลให้ประเทศชาติมีครูที่ดี มีคุณภาพ และผู้เรียนวิชาชีพครูจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู เพื่อให้การปฏิบัติตนเป็นไปตามเกณฑ์ที่มาตรฐานกำหนด

เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา พ.ศ. 2537

มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ หมายถึง การศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาตนเอง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและการเข้างานร่วมกิจกรรมทางวิชาการที่องค์กร หน่วยงานหรือสมาคมจัดขึ้น เช่น การประชุม การอบรม การสัมมนา และการประชุมปฏิบัติการ เป็นต้น

มาตรฐานที่ 2 ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดกับผู้เรียน หมายถึง การเลือกแนวทางปฏิบัติอย่างชาญฉลาด ด้วยความรักและหวังดีต่อผู้เรียน ดังนั้น ในการเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมอื่น ๆ ครูต้องคำนึงถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้เรียนเป็นหลัก

มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ หมายถึง การใช้ความพยายามอย่างเต็มความสามารถของครูที่จะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ให้มากที่สุดตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการ โดยวิเคราะห์วินิจฉัยปัญหา ความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียนและปรับเปลี่ยนวิธี การสอนที่จะให้ได้ผลดีกว่าเดิม รวมทั้งการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนอย่างเป็นระบบ

มาตรฐานที่ 4 พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง หมายถึง การเลือกใช้ ปรับปรุง หรือสร้างแผนการสอนบันทึกการสอนหรือเตรียมการสอนในลักษณะอื่น ๆ ที่สามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

มาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ หมายถึง การประดิษฐ์ คิดค้น ผลิต เลือกใช้ ปรับปรุงเครื่องมือ อุปกรณ์ เอกสารสิ่งพิมพ์ เทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียน บรรลุจุด ประสงค์ของการเรียนรู้

มาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการแสวงหาความรู้ตามสภาพความแตกต่างของบุคคลด้วยการปฏิบัติจริงและสรุปความรู้ทั้งหลายได้ด้วยตนเอง ก่อให้เกิดค่านิยมและนิสัยในการปฏิบัติจนเป็นบุคลิกภาพติดตัวผู้เรียนตลอดไป

มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ หมายถึง การรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนที่เกิดจากการปฏิบัติการเรียนการสอนให้ครอบคลุมสาเหตุ ปัจจัยและการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง โดยครูนำเสนอรายงานการปฏิบัติในรายละเอียด ดังนี้

1. ปัญหาความต้องการของผู้เรียนที่ต้องได้รับการพัฒนาและเป้าหมายของการพัฒนาผู้เรียน
2. เทคนิค วิธีการ หรือนวัตกรรมการเรียนการสอนที่นำมาใช้เพื่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนและขั้นตอนวิธีการใช้ เทคนิควิธีการหรือนวัตกรรมนั้น ๆ
3. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีที่กำหนด ที่เกิดกับผู้เรียน
4. ข้อเสนอแนะแนวทางใหม่ ๆ ในการปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนให้ได้ผลดี ยิ่งขึ้น

มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน หมายถึง การแสดงออก การประพฤติและปฏิบัติในด้านบุคลิกภาพทั่วไป การแต่งกาย กิริยา วาจา และจริยธรรมที่เหมาะสมกับความเป็นครูอย่างสม่ำเสมอ ที่ทำให้ผู้เรียนเลื่อมใสศรัทธาและถือเป็นแบบอย่าง

มาตรฐานที่ 9 ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์ หมายถึง การตระหนักถึงความสำคัญ รับฟังความคิดเห็น ยอมรับในความรู้ความสามารถ ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ของเพื่อนร่วมงานด้วยความเต็มใจ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษาและร่วมรับผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำนั้น

มาตรฐานที่ 10 ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน หมายถึง การตระหนักในความสำคัญ รับฟังความคิดเห็น ยอมรับในความรู้ความสามารถของบุคคลอื่นในชุมชน และร่วมมือปฏิบัติงานเพื่อพัฒนางานของสถานศึกษา ให้ชุมชน และสถานศึกษามีการยอมรับซึ่งกันและกัน ปฏิบัติงานร่วมกันด้วยความเต็มใจ

มาตรฐานที่ 11 แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา หมายถึง การค้นหา สังเกต จดจำ และรวบรวมข้อมูลข่าวสารตามสถานการณ์ของสังคมทุกด้านโดยเฉพาะสารสนเทศเกี่ยวกับวิชาครู สามารถวิเคราะห์ วิจัย อย่างมีเหตุผล และใช้ข้อมูลประกอบการแก้ปัญหา พัฒนาตนเอง พัฒนางาน และพัฒนาสังคมได้อย่างเหมาะสม

จรรยาบรรณครู

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 314-316) กล่าวว่า จรรยาบรรณ หมายถึง ประมวลความประพฤติ ที่ผู้ประกอบอาชีพการงานแต่ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียง และฐานะของสมาชิก

พุนทรัพย์ เกตุวีระพงศ์ (2551: 71-72) กล่าวว่า จรรยาบรรณครู หมายถึง ประมวลความประพฤติหรือกิริยาอาการที่ผู้ประกอบวิชาชีพครูควรประพฤติปฏิบัติเพื่อรักษา ส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียงและฐานะของความเป็นครู

ระเบียบคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณครู พ.ศ. 2539 กำหนดไว้ ดังนี้

1. ครูต้องรักและเมตตาแก่ศิษย์ โดยให้ความเอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอภาค
2. ครูต้องอบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้องดีงาม ให้แก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ
3. ครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ
4. ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์
5. ครูต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติและไม่ใช้ให้ศิษย์กระทำการใด ๆ อันเป็นการหาประโยชน์แก่ตนโดยมิชอบ
6. ครูย่อมพัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิชาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ
7. ครูย่อมรักและศรัทธาในวิชาชีพครูและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพครู
8. ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์
9. ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย

จรรยาบรรณครูพลศึกษา (ฟอง เกิดแก้ว. 2517: 138-142)

1. ในฐานะที่ครูพลศึกษาเป็นครูคนหนึ่งจะต้องยอมรับและปฏิบัติตามจรรยาบรรณของครูทั่วไป
2. ครูพลศึกษาจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบที่จะจัดโครงการ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย คือ การพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ของนักเรียน
3. ในสังคมประชาธิปไตยเด็กทุกคนมีสิทธิได้รับการสอน ประสบการณ์ต่าง ๆ จากครูโดยเท่าเทียมกัน ครูจะต้องจัดทุกอย่างเพื่อให้สนองตามนี้
4. ไม่เอาเรื่องส่วนตัวของครูอื่นหรือนักเรียนมาเปิดเผย
5. ในขณะที่ครูพลศึกษามีความเป็นกันเองกับนักเรียนมาก อย่าให้ความเป็นกันเองเป็นอุปสรรคต่อการสอน

6. ครูควรเป็นตัวอย่างที่ดี เพื่อเป็นการกระตุ้นนักเรียน
7. เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพ ครูพลศึกษาควรมีความสัมพันธ์กับครูอื่น เคารพ และเข้าใจซึ่งกันและกัน
8. ครูพลศึกษาต้องร่วมมือกับโรงเรียนทุกด้านอย่างไม่เห็นแก่เห็นดเหนียวเพื่อความ สำเร็จทางการศึกษา
9. ครูพลศึกษาต้องเข้าใจใช้แนวทางเพื่อการเรียนการสอนพลศึกษา ทั้งนี้ เพื่อ ประโยชน์ของการสอนและการทำงาน
10. ครูพลศึกษาต้องมีหน้าที่ศึกษาหาความรู้ใส่ตัวเองเสมอเพื่อปรับปรุงดัดแปลง อาชีพให้ดียิ่งขึ้น
11. การทำหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมดีกว่าประโยชน์ส่วนตน
12. เป็นการขาดจรรยาบรรณ ถ้าครูพลศึกษาไปเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ที่ได้รับ เนื่อง จากการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้สอน
13. เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของครูพลศึกษาที่จะเข้าใจนักเรียนและช่วยให้ นักเรียนมีความเจริญงอกงามและพัฒนาการมากที่สุดเท่าที่จะมากได้
14. เป็นหน้าที่ของครูพลศึกษาที่จะต้องทำความคุ้นเคย และมีส่วนร่วมในกิจกรรม ต่าง ๆ ของชุมชนที่อาศัยอยู่ โดยเฉพาะกิจกรรมที่ช่วยให้ชุมชนน่าอยู่อาศัยมากขึ้น
15. ในฐานะที่เป็นครูพลศึกษาต้องทำให้วิชาชีพก้าวหน้า จะต้องเป็นสมาชิกของ องค์การส่งเสริมอาชีพ
16. สถาบันที่เกี่ยวกับการผลิตครูพลศึกษามีหน้าที่ทำให้จรรยาบรรณทางวิชาชีพ สูงขึ้น
17. ครูพลศึกษาควรพยายามชักชวนเยาวชนทั้งชายและหญิงที่มีความสามารถช่วย จรรโลงวิชาชีพต่อไปช่วยในการเรียนรู้ ฝึกหัด และให้มีความมั่นใจในการสอน
18. ต้องมีศรัทธาในวิชาชีพและพึงรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีของวิชาชีพ

คุณสมบัติตามลักษณะของครูที่ดี

สุปราณี จิราณรงค์ (2551: 24-25) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้สรุปเรื่อง จรรยาบรรณครูในส่วนที่เป็นเอกลักษณ์ของครู ดังนี้

1. ครูต้องรู้จักอดทน รู้จักผ่อนปรนต่อปัญหา สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ทั้งใน เวลาสอนและนอกเวลาสอน
2. รับผิดชอบต่อหน้าที่และต่อตนเอง สามารถร่วมงานเป็นหมู่คณะได้

3. เอาใจใส่ต่อการเรียน ความประพฤติ ความเป็นอยู่ และพิจารณาคุณค่าของศิษย์
- ด้วยเหตุผล
4. ใฝ่ความรู้ สืบหา ปรับปรุง และแก้ไขตนเองอยู่เสมอและมีเชาวน์ในการอบรม
- สั่งสอน
5. มีความขยันหมั่นเพียร รู้จักคิดริเริ่ม
6. มีความยุติธรรมและทำให้ศิษย์เกิดความอบอุ่นใจ
7. รู้จักดำรงตนอย่างเรียบง่าย
8. เป็นผู้ที่มีวัฒนธรรมและรักษาศิลลธรรมตามศาสนาที่ตนนับถือ
9. มีความสุภาพเรียบร้อยปฏิบัติตนดี สม่่าเสมอและเหมาะสมในการเป็นตัวอย่างที่ดี
- แก่ศิษย์

ครูพลศึกษาและคุณสมบัติของครูพลศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2542) ได้กำหนดคำว่า ครู ไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (มาตรา 4) ว่า ครู หมายถึง บุคคลากรวิชาชีพ ทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอน และส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ครู ถือว่าเป็นหัวใจหรือองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนการสอน

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527: 47-49) กล่าวว่า ครูพลศึกษาที่จะสามารถปฏิบัติหน้าที่และภารกิจทางพลศึกษาได้ดีและมีประสิทธิภาพ ควรจะมีลักษณะที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรู้ดีทั้งในด้านวิชาการศึกษาทั่วไป วิชาครู และวิชาพลศึกษา
2. เป็นผู้ที่มีศรัทธาในวิชาชีพพลศึกษาอย่างแท้จริง
3. เป็นผู้ที่มีความรู้สึกในความรับผิดชอบสูง
4. เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และกระตือรือร้น
5. เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดีมีสุขภาพสมบูรณ์
6. เป็นผู้ที่มีคุณธรรม มีจิตใจโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
7. เป็นผู้รักเด็กมีอารมณ์สนุกสนานร่าเริง

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527: 40) กล่าวว่า ครูพลศึกษาเป็นผู้ที่มีความรู้ดีในวิชาพลศึกษาและวิชาการศึกษาทั่วไป เป็นผู้ที่มีศรัทธาในวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง มีความรับผิดชอบสูง มีบุคลิกภาพที่ดี มีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์และแข็งแรง มีคุณธรรมจริยธรรม มีจิตใจโอบอ้อมอารี มีอารมณ์สนุกสนาน ร่าเริง และเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

จรวย แก่นวงษ์คำ (2529: 196) กล่าวว่า ครูพลศึกษาเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีและมีทักษะที่เป็นพื้นฐานทางกีฬา มีความกระตือรือร้นหมั่นศึกษาหาความรู้อยู่เสมอเพื่อพัฒนาแนวความคิดทางด้านพลศึกษา ใฝ่หาสิ่งที่จะส่งเสริมตนเองให้มีลักษณะแห่งความเป็นผู้นำ มีบุคลิกภาพที่ดีมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด มีเหตุผลและสามารถควบคุมพฤติกรรมของบุคคลได้ดี

สำอาง พ่วงบุตร (2525: 234) กล่าวว่า ครูพลศึกษาต้องปรับปรุงทางด้านวิชาการและด้านการสอนให้ทันสมัยและประสิทธิภาพอยู่เสมอ ส่วนทางด้านบุคลิกลักษณะเพื่อสร้างศรัทธาต่อผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีในด้านต่าง ๆ เช่น ทางด้านมนุษยสัมพันธ์ต้องปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ทางด้านคุณธรรมและความประพฤตินั้นต้องประพฤติตนให้เหมาะสม มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ ไม่เสเพล ไม่ประพฤติในทางเสื่อมเสียในด้านอบายมุขต่าง ๆ และปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 189-208) กล่าวว่า ครูพลศึกษาและกีฬาเป็นผู้ยึดถือในหลักการและปรัชญาของการพลศึกษาและการกีฬา ใช้กิจกรรมพลศึกษาและการกีฬาเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ตามหลักการและปรัชญาการพลศึกษาและการกีฬา ดังนั้น ครูพลศึกษาและการกีฬา มีหน้าที่รับผิดชอบ มีลักษณะและขอบข่ายของงานค่อนข้างจะกว้างกว่าครูอื่น ๆ ครูพลศึกษาที่ดีต้องมีคุณสมบัติพิเศษเฉพาะที่แตกต่างและนอกเหนือจากครูอื่น ๆ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ มีความรับผิดชอบได้ดียิ่งขึ้นดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรู้ทั้งในด้านวิชาการทั่วไป วิชาการศึกษาและพลศึกษา
2. เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษาและการกีฬาเป็นอย่างดี
3. เป็นผู้ที่มีความรักและมีความศรัทธาในวิชาชีพพลศึกษาและการกีฬาด้วยความบริสุทธิ์ใจอย่างแท้จริง
4. เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูง
5. เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีความกระตือรือร้นสูง
6. เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพและสุขภาพที่ดี มีร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์
7. เป็นผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตใจโอปอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
8. เป็นผู้ที่มีอารมณ์สนุกสนานและมีความรักเด็ก
9. เป็นผู้ที่ยึดมั่นในจรรยาบรรณของวิชาชีพครูโดยเคร่งครัด

คุณลักษณะของครูพลศึกษา

สำออง พ่วงบุตร (2525: 2) กล่าวว่า ครูพลศึกษาควรมีบทบาท ดังนี้

1. มีความรู้ด้านวิชาการครูพลศึกษาต้องมีความรู้ในเรื่องวิชาพลศึกษาตามหลักสูตร โดยละเอียด รวมทั้งส่วนประกอบอื่นที่เกี่ยวข้อง
2. มีความสามารถในการสอน คือต้องศึกษาจุดประสงค์ของการสอนในแต่ละรายวิชาและสามารถสอนให้ตรงตามจุดประสงค์มากที่สุด
3. บุคลิกลักษณะ ครูพลศึกษาต้องเป็นตัวอย่างที่ดีต่อนักเรียน มีความเพียรพยายาม สุขุมรอบคอบ มีความน่าเชื่อถือและเป็นที่เคารพศรัทธาของศิษย์
4. มีมนุษยสัมพันธ์ ครูพลศึกษาที่ดีต้องปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ให้ความร่วมมือกับผู้เรียนในการประกอบกิจกรรมทางพลศึกษา
5. มีคุณธรรมจริยธรรม เช่น รับผิดชอบในหน้าที่ มีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา เสียสละ เพื่อส่วนรวม รับผิดชอบต่อการกระทำของตน ไม่ประพฤติตนในทางเสื่อมเสีย
6. มีความเป็นพลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตยต้องยึดมั่นในระบอบการปกครองอันมีสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

บุญมา พินงาม (2520: 45) กล่าวว่า ครูพลศึกษาจะต้องประกอบด้วยลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. มีสุขภาพดีและทักษะที่เป็นพื้นฐานเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ
2. มีความเชื่ออย่างจริงใจว่าพลศึกษาเป็นโปรแกรมที่เกี่ยวข้องไม่เพียงแต่การเล่น เกมและการเข้าร่วมกีฬาต่าง ๆ
3. ครูพลศึกษาควรรู้จักยกย่อง ชมเชย และสร้างความมั่นใจในตนเองให้แก่ นักเรียน ทั้งหลีกเลี่ยงการตำหนิหรือประจาน
4. ครูพลศึกษาควรให้ความสนใจในกิจกรรมที่นักเรียนกระทำอยู่หากนักเรียนมีปัญหาก็ได้ให้ความช่วยเหลือตามความเหมาะสมต่อไป รวมทั้งจะได้มีโอกาสสังเกตและศึกษา พฤติกรรมของนักเรียนอันจะเป็นประโยชน์ในการประเมินผลไปพร้อม ๆ กันด้วย
5. ครูพลศึกษาควรจัดประสบการณ์และกิจกรรมใหม่ ๆ ให้แก่นักเรียนของตนเองอยู่เสมอ ซึ่งจะช่วยกระตุ้น ให้นักเรียนสนใจในการเรียนยิ่งขึ้น
6. ครูพลศึกษาควรเป็นผู้นำที่ดีในการปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย การใช้คำพูด การตรงต่อเวลา ความประณีตบรรจง
7. ครูพลศึกษาควรทำหน้าที่กระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนได้แสดงออก

8. ครูพลศึกษาควรส่งเสริมให้นักเรียนมีอิสระในการทำงาน จัดให้มีกิจกรรมทั้งเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล ควบคุมกันไปด้วยเสมอ

ฟอง เกิดแก้ว (2517: 138-142) กล่าวว่า ครูพลศึกษามีลักษณะเช่นเดียวกับครูผู้สอนวิชาอื่น ๆ เช่น

1. มีบุคลิกลักษณะที่ปรับตัวเข้ากับสังคมได้ง่าย
2. มีพื้นฐานความรู้อย่างกว้างขวาง
3. มีประสบการณ์อย่างพอเพียง
4. มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพที่จะเป็นผู้สอนหรือฝึกพลศึกษา
5. มีศีลธรรมจรรยาสูง
6. มีกำลังใจ ที่จะสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเข้มแข็ง

คุณสมบัติของครูพลศึกษาดี

ฟอง เกิดแก้ว (2517: 138-142) กล่าวว่า คุณสมบัติของครูพลศึกษาที่ดีนั้น มีลักษณะเช่นเดียวกับครูผู้สอนวิชาอื่น ๆ เช่น

1. มีสุขภาพดี
2. มีความรู้และมีทักษะดี
3. มีความสามารถในการสอนที่ดี
4. มีอารมณ์ดี ร่าเริง
5. มีความยุติธรรม
6. มีบุคลิกลักษณะสง่าผ่าเผย
7. เห็นอกเห็นใจและสนใจในตัวนักเรียน
8. มีสามัญสำนึกและเข้าใจปัญหาของนักเรียน

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 319-321) กล่าวว่า ครูพลศึกษาที่ดีต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีสุขภาพดีทั้งกายและจิตใจ
2. เป็นผู้ที่มีความสามารถในการฝึก การสอน และการมีส่วนร่วมในกีฬาต่าง ๆ
3. มีความต้องการและมีความพร้อมในการสอนหรือพร้อมที่จะให้บริการบุคคลทั่วไป
4. มีการฝึกฝนตนเองอยู่เสมอ
5. มีความสามารถในการสอนเพื่อทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจ
6. เป็นผู้ที่มีรูปร่างและลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครูพลศึกษา
7. มีคุณสมบัติเป็นผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬา

8. เป็นผู้ที่มีลักษณะมีความเป็นผู้นำ
9. เป็นผู้ที่มีหลักการหรืออุดมคติของตนเอง มีบุคลิกดีและมีคุณธรรม

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 318-319) กล่าวถึง คุณสมบัติของครูที่มีประสิทธิภาพไว้ ดังนี้

1. มีความรู้ในทักษะและเทคนิคของวิชาสอนเป็นอย่างดี
2. มีบุคลิกภาพที่ดี หมายถึง มีความเป็นมิตร ความเป็นกันเอง สามารถทำงาน

ร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

3. มีความมั่นคงทางอารมณ์ สามารถควบคุมอารมณ์ ได้ดี
4. เข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล
5. มีความสนใจและภูมิใจในวิชาชีพ
6. มีความเป็นผู้นำ
7. มีคุณสมบัติเฉพาะตัว ดังนี้
 - 7.1 สุขภาพร่างกายสมบูรณ์ แข็งแรง
 - 7.2 ท่าทาง การแต่งกายสะอาดเรียบร้อย
 - 7.3 น้ำเสียงปกติไม่ดังเกินไป ใช้น้ำเสียงได้ดี
 - 7.4 บุคลิกภาพ มีความสุภาพ เป็นต้นแบบด้านต่าง ๆ ได้ดี เช่น ยุติธรรม ซื่อสัตย์

มีศีลธรรม

- 7.5 มีความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดริเริ่มที่ดีและเหมาะสมในโอกาสต่าง ๆ
- 7.6 ให้ความร่วมมือ สร้างความสัมพันธ์ในกลุ่มได้ดี และมีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่ม
- 7.7 มีความพอใจในการสอนและการทำงาน รักอาชีพครู
- 7.8 อารมณ์ขัน รู้จักผ่อนคลายความเครียดมีวุฒิภาวะ มีการตัดสินใจที่ดีและมี

มารยาทในวิชาชีพ

ความหมายของการรับรู้ (Perception)

การรับรู้เป็นกระบวนการเริ่มต้นของการเกิดพฤติกรรมของมนุษย์ที่ทำให้มนุษย์แสดงกิริยาหรือลักษณะต่าง ๆ ออกมา โดยผ่านประสาทสัมผัส หู ตา จมูก ลิ้น ผิวหนัง และจิตใจ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2550: 309-310) อธิบายว่า การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการซึ่งบุคคลจัดระเบียบและตีความความรู้สึกประทับใจของตนเองเพื่อให้ความหมายเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม การรับรู้ของบุคคลอาจตีความได้แตกต่างจากความเป็นจริง

การรับรู้ที่แตกต่างกันของบุคคลเกิดจาก ผู้รับรู้ (Perceiver) ความมุ่งหมายหรือเป้าหมาย ที่รับรู้ (Target) ลักษณะสถานการณ์ (Situation)

1. ผู้รับรู้ (The perceiver) เมื่อบุคคลมองดูเป้าหมายและพยายามที่จะตีความหมาย ถึงสิ่งที่เขามองว่าคืออะไร การตีความนั้นจะได้รับอิทธิพลจากลักษณะส่วนตัวของผู้รับรู้ สิ่งที่เกี่ยวข้อง เนื่องอย่างมากกับการรับรู้ ได้แก่ ทศนคติ (Attitudes) คือแนวโน้มของบุคคลที่จะเข้าใจ (Cognitive) รู้สึกและการแสดงพฤติกรรมของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง

2. เป้าหมาย (Target) คือ สิ่งซึ่งถูกสังเกตว่าเป็นที่ยอมรับและรับรู้ ลักษณะของเป้าหมายประกอบด้วย (1) ความใหม่ (Novelty) (2) การเคลื่อนไหว (Motion) (3) น้ำเสียง (Sounds) (4) ขนาด (Size) (5) ภูมิหลัง (Background) (6) ความใกล้เคียง (Proximity)

3. สถานการณ์ (Situation) คือ สิ่งที่เรามองเห็นหรือเหตุการณ์รอบ ๆ สภาพแวดล้อม ที่อยู่ภายนอกซึ่งมีอิทธิพลต่อการรับรู้ ปัจจัยสถานการณ์ที่ทำให้เกิดการรับรู้ประกอบด้วย (1) เวลา (Time) (2) สภาพงาน (Work setting) และ (3) สภาพสังคม (Social setting)

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528: 3) อธิบายว่า การรับรู้ คือ การแสดงความคิดเห็นและการ ตีความหมายสิ่งต่าง ๆ อาจเป็นปรากฏการณ์หรือเหตุการณ์ในสังคมเพื่อให้เกิดความเข้าใจและ สามารถอธิบายสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นได้

พจนา สุวรรณประทีป (2532: 11) อธิบายว่า การรับรู้ คือ การใช้ประสบการณ์เดิมแปล ความหมายสิ่งเร้าที่ผ่านประสาทสัมผัสและเกิดความรู้สึกในความหมายนั้น

ปราณี รามสูต และ จำรัส ดั่งสุวรรณ. (2545: 40) อธิบายว่า การรับรู้ คือ กระบวนการที่ บุคคลใช้ประสบการณ์เดิมหรือความเข้าใจเดิมมาตีความสิ่งที่สัมผัส ถ้าสัมผัสบกพร่อง ผิดพลาดหรือ ประสบการณ์เดิมมีจำกัดย่อมส่งผลต่อการรับรู้

วัชรวิ ทรัพย์มี (2533: 43) อธิบายว่า การรับรู้ คือ การตีความของการรับสัมผัสออกมาเป็น สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่มีความหมายซึ่งการตีความนั้นต้องอาศัยประสบการณ์และการเรียนรู้

กันยา แสงสุวรรณ (2532: 127) อธิบายว่า การรับรู้ คือ การใช้ประสบการณ์เดิมแปลความ หมายของสิ่งเร้าที่ผ่านประสาทสัมผัส แล้วเกิดความรู้สึกหรือรู้ความหมายว่าเป็นอะไร

อารีย์ พันธุ์มณี (2540: 139) อธิบายว่า การรับรู้ คือ กระบวนการแปลความหมายของสิ่งเร้า ที่มากระทบกับประสาทสัมผัส โดยการแปลความหมายขึ้นอยู่กับประสบการณ์เป็นการสร้างความ หมายเกี่ยวกับสิ่งเร้านั้น เช่น การมองเห็นภาพหรือสิ่งต่าง ๆ แล้วแปลความหมายออกมาเป็นสิ่งที่ สวยงามหรือน่าเกลียด เป็นต้น

เสรี วงษ์มณฑา (2542: 17) อธิบายว่า การรับรู้ คือ กระบวนการที่มนุษย์เลือกที่จะรับรู้สรุปการรับรู้ ที่ความหมายการรับรู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่สัมผัส เพื่อที่จะสร้างภาพในสมองให้เป็นภาพที่มีความหมายและมีความกลมกลืน

ขั้นตอนของการรับรู้ มี 4 ขั้นตอนดังนี้ (เสรี วงษ์มณฑา. 2542: 88)

1. การเปิดรับข้อมูลที่ได้เลือกสรร(Selective Exposure) เกิดขึ้นเมื่อผู้บริโภคมองเปิดโอกาสให้ข้อมูลเข้ามาสู่ตัวเอง
2. การตั้งใจรับข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective Attention) เกิดขึ้นเมื่อผู้บริโภคเลือกที่จะตั้งใจรับสิ่งกระตุ้นอย่างใดอย่างหนึ่ง
3. ความเข้าใจในข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective Comprehension) ในขั้นนี้เป็นการตีความหมายข้อมูลที่ได้รับมาและการตีความขึ้นอยู่กับทัศนคติ ความเชื่อ ประสบการณ์ของแต่ละบุคคล
4. การเก็บรักษาข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective Retention) หมายถึง การที่ผู้บริโภคจดจำข้อมูลบางส่วนที่ได้เห็น ได้อ่าน หลังจากเกิดการเปิดรับและเกิดความเข้าใจแล้ว

ระดับของการรับรู้ (Threshold of Awareness) แบ่งออกเป็น 3 ระดับดังนี้

1. ระดับต่ำที่สุดที่บุคคลสามารถรับรู้ได้ (Lower Threshold) คือ เป็นคนที่มีการรับรู้เรื่องต่าง ๆ ได้น้อยมาก
2. ระดับสูงสุดที่บุคคลสามารถรับรู้ได้ (Upper Threshold) คือ เป็นคนที่มีการรับรู้เรื่องต่าง ๆ ได้สูงมาก
3. ความแตกต่างที่บุคคลสามารถรับรู้ได้ (Difference Threshold) คือ เป็นคนที่การรับรู้เรื่องต่าง ๆ แตกต่างจากผู้อื่น

กู๊ด (Good, 1973: 413) ได้ให้ความหมายว่า การรับรู้ คือ การตระหนักในเรื่องที่เกี่ยวกับสิ่งเร้าภายนอกที่ประสบเป็นประจำ เช่น วัสดุ สถานการณ์ ๆ ซึ่งเป็นผลมาจากสิ่งเร้า

มูธิน (Muthin, 1983: 13) ได้ให้ความหมายว่า การรับรู้ คือ การนำเอาลักษณะต่าง ๆ ของสิ่งเร้าที่เรียกว่าการรู้สึก และสิ่งที่อยู่ภายในตัวของบุคคลที่เรียกว่า ความรู้ การเรียนรู้ ประสบการณ์ในอดีตของแต่ละบุคคลมาตีความเกี่ยวกับการรับรู้

ฟลาวเวล (Flavel, 1985: 164) ได้ให้ความหมายว่า การรับรู้ คือ กระบวนการที่บุคคลรับข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสิ่งเร้าต่าง ๆ รอบตัว รวมถึงการที่รู้ว่ามีอะไรเกิดขึ้น มีการแยกแยะความแตกต่างของสิ่งเร้าและเลือกวิธีการตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้น ๆ ด้วย

ลักษณะของการรับรู้

เคมพ์ (Kemp. 1985: 10-11) ได้ศึกษาลักษณะของการรับรู้ไว้ ดังนี้

1. พฤติกรรมทุกพฤติกรรมย่อมเกี่ยวข้องกับการรับรู้
 2. พฤติกรรมเป็นผลที่เกี่ยวข้องมาจากการรับรู้เดิมและพฤติกรรมเป็นจุดเริ่มต้นของการรับรู้อื่น ๆ ต่อไป
 3. ผู้รับรู้และสิ่งแวดล้อมไม่ได้อยู่อย่างอิสระ
 4. การให้ความหมายต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดจำเป็นต้องใช้ประสบการณ์เดิมที่สะสมไว้
 5. ประสบการณ์การรับรู้ เป็นสิ่งเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล
 6. การรับรู้เป็นการประสานงานกันระหว่างประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่
- สิ่งที่เกิดขึ้นในประสบการณ์เดิมย่อมมีอำนาจเหนือกว่าสิ่งที่ไม่เคยสัมผัส

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้

วัชร ทรัพย์มี (2533: 43-45) กล่าวว่า สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้แบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบใหญ่ ๆ คือ

1. องค์ประกอบอันเนื่องมาจากบุคคล การที่บุคคลเลือกรับรู้สิ่งใดก่อนหรือหลัง มากหรือน้อยอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะของผู้รับรู้ ปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะผู้รับรู้แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ความสนใจ ความคาดหวัง ความต้องการและการเห็นคุณค่า
2. องค์ประกอบอันเนื่องมาจากสิ่งเร้า คุณสมบัติของสิ่งเร้า เป็นปัจจัยภายนอกที่ทำให้คนเราเกิดความสนใจที่จะรับรู้หรือทำให้การรับรู้ของคนเราคาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง ได้แก่ ความใกล้ชิดกับสิ่งเร้า ความคล้ายคลึงกันของสิ่งเร้า ความต่อเนื่องกันของสิ่งเร้า สภาพและพื้นฐานการรับรู้ เป็นต้น

การวัดการรับรู้

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528: 243-244) กล่าวว่า การวัดการรับรู้ส่วนใหญ่ใช้วิธีการคล้ายกับการวัดเจตคติ การวัดค่านิยม และวัดบุคลิกภาพ ทั้งนี้ก็เพราะการรับรู้เป็นขั้นหนึ่งของเจตคติ การวัดค่านิยมและวัดบุคลิกภาพ การวัดการรับรู้สามารถทำได้ดังนี้

การสังเกต (Observation)

1. พิจารณาที่ใบหน้าของบุคคล ว่ามีการแสดงออกทางสีหน้าอย่างไร
2. สังเกตที่สายตาหรือแววตา
3. พิจารณาที่บุคลิกภาพ ท่าทางของร่างกาย เช่น มีอาการตื่นเต้นหรือไม่เพียงไร
4. พิจารณาที่เจตนาของบุคคลว่าพฤติกรรมที่แสดงออกมีเจตนาอย่างไร

การใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)

1. แบบสอบถามที่มีคำถามเป็นข้อความที่มีเพียงความคิดเดียว โดยให้เลือกตอบว่า เห็นด้วย-ไม่เห็นด้วย ใช่ - ไม่ใช่ ถูก - ผิด หรือบางครั้งอาจมีคำว่าไม่แน่ใจก็ได้

2. แบบสอบถามที่คำถามมีหลายตัวเลือก เป็นมาตราวัด (Scaling) เป็นประโยคคำถามที่มีคำตอบเป็นระดับการรับรู้ ว่า มาก - น้อย เพียงใด เช่น อาจแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ปฏิบัติ - ไม่ได้ปฏิบัติ หรือแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ปฏิบัติ - ปฏิบัติเป็นบางครั้ง - ไม่ได้ปฏิบัติ หรืออาจแบ่งเป็น 5 ระดับ เช่น ปฏิบัติมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เป็นต้น

3. แบบสอบถามที่ใช้คำคู่ที่มีความหมายตรงกันข้าม (The Semantic Differential) เป็นการใช้คำหรือวลีที่มีความหมายตรงกันข้ามเป็นคู่ ๆ โดยมีมาตราวัดให้ผู้ตอบเลือกตอบตามสภาพการรับรู้ที่มีต่อเรื่องนั้น ๆ

4. การใช้แบบทดสอบและเครื่องมือทางจิตวิทยา โดยผู้ทำการทดสอบเสนอสิ่งเร้าแก่ผู้ถูกทดสอบ เพื่อให้แสดงพฤติกรรมหรือคำตอบออกมา สิ่งเร้าเหล่านั้นอาจจะเป็นรูปภาพหรือสิ่งอื่น ๆ ก็ได้

ตามความหมายและลักษณะของการรับรู้ที่หลายท่านได้กล่าวไว้สามารถสรุปได้ว่าการรับรู้ หมายถึง การตีความหมายของสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่ผ่านประสาทสัมผัสในร่างกายเพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถอธิบายได้

ความหมายของอิทธิบาท 4

คำว่าอิทธิบาทเป็นคำที่ถอดมาจากภาษา มคธ อิทธิบาท คือ คุณงามความดี เป็นเครื่องช่วยให้สำเร็จตามความประสงค์ มีอยู่ 4 ข้อ คือ ฉันทะ ความพอใจ วิริยะ ความเพียร จิตตะ การเอาใจใส่ วิมังสา หมั่นไตร่ตรอง คุณความดีทั้ง 4 ข้อ ถ้ามีสมบูรณ์ในผู้ใดผู้นั้นย่อมได้ในสิ่งที่พึงประสงค์ (นายพร มลิทอง. 2551: 9-10)

พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (2539: 35/342-347) กล่าวถึงอิทธิบาทวิงค์ สุตตันตภาษาขณีย์ ดังนี้

คำว่า อิทธิ อธิบายว่า ความสำเร็จ ความสำเร็จด้วยดี กิริยาที่สำเร็จ กิริยาที่สำเร็จด้วยดี ความได้ความได้เฉพาะความถึง ความถึงด้วยดีความถูกต้อง การทำให้แจ้ง ความเข้าถึงธรรมเหล่านั้น

คำว่า อิทธิบาท อธิบายว่า เวทนาขันธ์ สัญญาขันธ์ สังขารขันธ์ และวิญญาณขันธ์ของบุคคลผู้เป็นอย่างนั้น (ผู้ได้ธรรมที่มีฉันทะ วิริยะ จิตตะ และวิมังสา)

คำว่า เจริญอิทธิบาท อธิบายว่า ภิกษุเสพอเจริญ ทำให้มากซึ่งธรรมเหล่านั้น เพราะฉะนั้น จึงเรียกว่า เจริญอิทธิบาท

อิทธิบาท 4 คือ คุณธรรมที่ทำให้ผู้ปฏิบัติตามประสบความสำเร็จ 4 ประการ คือ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา

พุทธทาส ภิกขุ (2518: 90) ได้อธิบายความหมายของ อิทธิบาท 4 ไว้ดังนี้ คำว่า บาท แปลว่า ฐาน เจริญ เช่น เท้า เพราะเป็นเชิงรองรับร่างกาย ส่วน อิทธิ แปลว่าความสำเร็จ เมื่อรวมกัน อิทธิบาท จึงแปลความหมายได้ว่า รากฐานแห่งความสำเร็จ รวม 4 อย่าง คือ ฉันทะ ความพอใจ ในสิ่งที่ตนกระทำ วิริยะ ความพากเพียร จิตตะ คือ การเอาใจใส่ ผักผ่อนอยู่ในสิ่งนั้นไม่เปลี่ยนแปลง และวิมังสา คือ ค้นคว้า สอดส่อง เพื่อแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ

กนก จันทร์จรัส (2532: 144) ได้ให้ความหมายของอิทธิบาท 4 ว่าหมายถึง คุณเครื่องให้ ถึงความสำเร็จตามความประสงค์ 4 อย่าง หรือหลักความสำเร็จ ทางให้ถึงความสำเร็จอย่างดีเยี่ยม

มงคล วิโรจน์ (2538: 221) ได้ให้ความหมายของอิทธิบาท 4 ว่าหมายถึง คุณเครื่องให้ สำเร็จตาม ประสงค์หรือทางแห่งความสำเร็จ 4 อย่าง คือ ความพอใจในงานที่ทำ เรียกฉันทะ ขยัน ทำงานนั้น เรียกวิริยะ เอาใจฝักใฝ่ตรวจตราในงานนั้นเรียก จิตตะ ค้นคว้าหาเหตุผลในงานนั้นเรียก วิมังสา

บุญมี แท่นแก้ว (2539: 142) กล่าวว่า ตามหลักพุทธศาสนากล่าวว่าผู้หวังความเจริญ ปฏิบัติในธรรมอันเป็นเครื่องนำไปสู่ความเจริญหรือสำเร็จตามความประสงค์ ความหมาย คือ เมื่อ ต้องการความเจริญก้าวหน้าต้องสร้างเหตุผลเพื่อให้เกิดผลนั้น ๆ เพราะผลย่อมมาจากเหตุการณ สร้างเหตุขึ้นถึงแม้จะยากยิ่งเพียงใดหากใช้คุณธรรมเข้าสนับสนุนแล้วยังจะสำเร็จตามความประสงค์ ได้ คุณธรรมที่จะช่วยให้สำเร็จหรือความเจริญก้าวหน้าดังประสงค์ คือ อิทธิบาท 4

สุชีพ ปุญญานุภาพ (2539: 19) ให้คำแปลของอิทธิบาท 4 ไว้ 2 ทาง คือ หนึ่ง แปลว่า ข้อ ปฏิบัติที่ให้อำนาจ (Basic of Psychic Power) อีกอย่าง แปลว่า ข้อปฏิบัติที่ให้บรรลุถึงความสำเร็จ (Law of Success) และสุชีพ ปุญญานุภาพ (2539: 676) ได้ให้ความหมายของอิทธิบาท 4 ว่า เป็น คุณให้บรรลุความสำเร็จ 4 อย่าง ได้แก่ ฉันทะ ความพอใจรักใคร่ในสิ่งนั้น วิริยะ ความเพียร จิตตะ เอาใจใส่ วิมังสา ใช้ปัญญาพิจารณาสอบสวน

พระเทพเวที (2543: 124) ได้ให้ความหมายของ อิทธิบาท 4 ว่าหมายถึง คุณธรรมที่นำไป สู่ ความสำเร็จแห่งผลมุ่งหมาย ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ คือฉันทะ (พอใจ) หมายถึง ความต้องการที่จะทำ ใฝ่ใจรักที่จะทำสิ่งนั้นอยู่เสมอและปรารถนาที่จะทำสิ่งนั้นให้ได้ผลดียิ่งขึ้นไป วิริยะ (ความเพียร) หมายถึง ความขยันประกอบสิ่งนั้นด้วยความพยายามเข้มแข็งอดทน ไม่ท้อถอย จิตตะ (ความมีใจจดจ่อ) หมายถึง การตั้งจิตรับรู้ในสิ่งที่ทำและทำสิ่งนั้นด้วยความคิด เอาจิตฝักใฝ่ ไม่ปล่อยใจให้ฟุ้งซ่านเลื่อนลอยไป วิมังสา (ความไตร่ตรอง) หมายถึง การใช้ปัญญาพิจารณาหา เหตุผลและตรวจสอบข้อที่ยังหย่อนในสิ่งที่ทำนั้น มีการวางแผน วัดผลและคิดค้นวิธีแก้ไขปรับปรุง

พระธรรมปิฎก (2546: 842) ได้ให้ความหมายของ อิทธิบาท 4 ว่าหมายถึง ธรรมที่เป็นเหตุให้ประสบความสำเร็จมี 4 อย่าง คือ ฉันทะ (ความพอใจ) คือ พอใจที่จะทำสิ่งนั้นและทำด้วยใจรัก ต้องการทำให้เป็นผลสำเร็จอย่างดี วิริยะ (ความเพียร) คือ ขยันหมั่นประกอบ หมั่นกระทำให้สำเร็จด้วยความพยายาม เข้มแข็งอดทน ไม่ทอดทิ้ง ไม่ท้อถอย จิตตะ (เอาใจจดจ่อ) คือ ตั้งจิตรับรู้ในสิ่งที่ทำนั้นด้วยความคิดไม่ปล่อยใจฟุ้งซ่านเลื่อนลอย วิมังสา (สอบสวนไตร่ตรอง) คือ หมั่นใช้ปัญญาพิจารณาใคร่ครวญตรวจตราหาเหตุผล และตรวจสอบบกพร่อง

สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย (2550: 238) ได้ให้ความหมายของ อิทธิบาท 4 ว่าหมายถึง คุณธรรมที่นำไปสู่ความสำเร็จแห่งผลที่มุ่งหมายหรือหนทางในการดำเนินชีวิตไปสู่ความสำเร็จ ความถูกต้อง และการเข้าถึงประโยชน์สุข

ปริญญา จงวัฒนา (2550: 144 - 145) ได้ให้ความหมายของ อิทธิบาท 4 ว่าหมายถึง คุณธรรม 4 ประการที่เป็นรากฐานนำไปสู่ความสำเร็จ ดังนี้

1. ฉันทะ (ความพอใจ) คือ ความพึงพอใจที่จะกระทำกิจใด ๆ เพื่อให้ได้รับผลสำเร็จตามปรารถนา
2. วิริยะ (ความเพียร) คือ มีความขยันหมั่นเพียรที่จะกระทำกิจใด ๆ ดังที่ปรารถนาไว้และมีความพอใจ พึงใจกระทำแล้วให้สำเร็จลุล่วงตามปรารถนา
3. จิตตะ (จิตจดจ่อ) คือ มีสติ มีสมาธิ ในการที่จะกระทำกิจใด ๆ ที่ตั้งปรารถนาไว้แล้วได้มีความพอใจ พึงใจก่อกิจกรรมนั้นแล้วได้ใช้ความเพียรพยายามแล้วก็ต้องใช้กำลังใจ กำลังความคิด กำลังสติปัญญาและสมาธิไม่หันเหไปทางอื่น ก็จะกระทำกิจนั้น ๆ สำเร็จลุล่วงไปตามปรารถนา
4. วิมังสา (ความไตร่ตรอง) คือ พินิจพิจารณา ทดสอบ ทดลอง เมื่อกระทำสิ่งใด ๆ แล้วย่อมประสบปัญหาใหญ่บ้างเล็กบ้างก็ต้องใช้การใคร่ครวญพิจารณาถึงปัญหาต่าง ๆ เหล่านั้นด้วยอุบายปัญญา ตั้งข้อสมมติฐานเป็นเหตุ หาปัจจัยองค์ประกอบในสิ่งที่ตนรู้มาเป็นข้อเปรียบเทียบเพื่อที่จะสามารถแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นได้และทำการทดสอบทดลองว่าสามารถให้ผลได้จริงตามที่ตั้งข้อสมมุติหรือไม่ กระทำซ้ำแล้วซ้ำอีกจนมีความแน่ใจก็จะสามารถประสบกับความสำเร็จได้ตามปรารถนา

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่าองค์ประกอบของอิทธิบาท 4 ประกอบด้วยหลักธรรมที่ก่อให้เกิดความสำเร็จในด้านการเรียนและด้านอื่น ๆ มี 4 ประการ คือ

1. **ฉันทะ** คือ ความรักความพอใจในหน้าที่การเรียนและการงานของตนที่ได้รับมอบหมาย มีความทุ่มเทเพื่อหวังให้การเรียนหรือการงานนั้นออกมาได้เป็นที่ชื่นชอบและพอใจทั้งตนเองและผู้อื่น
2. **วิริยะ** คือ ความเพียรพยายามในหน้าที่ที่กระทำ ไม่ย่อท้อ ไม่ว่าจะยากหรือง่ายก็พยายามจนถึงที่สุด ไม่ย่อท้อจนกว่าจะประสบความสำเร็จหรือไม่ล้มเลิกความเพียรก่อนที่จะได้ลองทำด้วยตนเอง
3. **จิตตะ** คือ ความเอาใจใส่ในการเรียนหรือการงานของตนเองไม่คิดไปในเรื่องอื่นเมื่อทำหน้าที่ของตนเองไม่สำเร็จ มีความใส่ใจเอาใจใส่อยู่ตลอดเวลา คอยตรวจหาข้อบกพร่องอยู่เสมอเพื่อที่จะได้นำมาแก้ไขให้ดีขึ้น
4. **วิมังสา** คือ การใคร่ครวญ ไตร่ตรองหาเหตุผลของความผิดพลาดที่เกิดขึ้นว่าเกิดขึ้นได้เพราะอะไรแล้วหาหนทางแก้ไขข้อบกพร่องนั้นให้ดียิ่งขึ้นไป

องค์ประกอบของอิทธิบาท 4

อิทธิบาท เป็นธรรมที่สามารถนำไปปฏิบัติเพื่อเป็นแนวทางในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ กล่าวคือ หลักธรรมของอิทธิบาท 4 มีปัจจัยที่สัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีองค์ประกอบ 4 ประการดังนี้

ฉันทะ (Aspiration)

กนก จันทร์ขจร (2532: 144) ได้ให้ความหมายของฉันทะ คือ ความพอใจรักใคร่ในสิ่งนั้น จะทำงานอะไรต้องมีใจรักในสิ่งนั้น

มงคล วิโรจโน (2538: 222) ได้ให้ความหมายของฉันทะ คือ ความพอใจ หมายความว่า รักงานที่ทำ ชอบงานของตน งานในที่นี้หมายถึงสิ่งที่เราทำ เช่น การศึกษาเล่าเรียน รับราชการ การค้าขาย การทำสวนทำนา เป็นต้น ใครมีหน้าที่อะไรแล้วมีความรักใคร่พอใจในงานนั้นเรียกว่ามีฉันทะ ในการทำงานนั้นมีอุปสรรคอยู่หลายอย่างแต่ที่สำคัญ คือ ความเบื่อหน่าย ไม่ว่าจะทำงานอะไร ถ้าเกิดความเบื่อหน่ายขึ้นแล้วจิตใจจะเสียกำลังใจ ไม่มีกำลังใจที่จะทำมีอาการท้อแท้ เฉื่อยชา อ่อนเพลีย มีอันให้เป็นไปต่าง ๆ เมื่อจิตเกิดความเบื่อหน่ายขึ้นเช่นนี้แล้วจะปรากฏว่างานที่ง่ายก็กลายเป็นยาก งานน้อยก็กลายเป็นงานมาก งานเบาก็กลายเป็นงานหนัก ในที่สุดก็ทอดทิ้งงานนั้นทำไปก็ไม่สำเร็จ ต้องเดือดร้อนในภายหลัง

พระเทพเวที (2543: 842) ได้ให้ความหมายของฉันทะ คือ ความพอใจ ความมีใจรักในสิ่งที่ทำ มีแรงจูงใจใฝ่รักในจุดหมายของสิ่งที่ทำนั้น อยากทำสิ่งนั้นให้สำเร็จหรือบรรลุถึงจุดหมาย

วิริยะ (Exertion)

พระเทพเวที (2543: 844) ได้ให้ความหมายของวิริยะ คือ ความเพียร ความอาจหาญ แก่กล้า บากบั่น ก้าวไป ใจสู้ ไม่ย่อท้อไม่หวั่นกลัวอุปสรรค และความลำบาก เช่น เมื่อรู้ว่าสิ่งใดมีคุณค่าควรแก่การบรรลุถึง แม้ได้รู้ว่าจุดหมายนั้นบรรลุถึงได้ยาก มีอุปสรรคมากหรืออาจใช้เวลายาวนาน ถ้าวิริยะเกิดขึ้นแก่เขาแล้วก็ไม่ท้อถอยกลับเห็นเป็นสิ่งที่ท้าทายที่เขาจะเอาชนะให้ได้

กนก จันทร์ขจร (2532: 144) ได้ให้ความหมายของวิริยะ คือ ความพยายามทำสิ่งนั้น พากเพียรทำหรือทำความเพียรประกอบสิ่งนั้นด้วยความมุมานะ อุตุน เอาธุระ ไม่ทอดทิ้ง ไม่ท้อถอย มีความขยันหมั่นเพียรหมั่นประกอบ หมั่นกระทำความเพียร พยายาม มีความเข้มแข็งอุตุน

พระมหาสมชาย ฐานวุฑโฒ (2548: 123) ได้ให้ความหมายของวิริยะ คือ ความไม่ท้อ ความพากเพียร มีความกล้าแม้จะมีอุปสรรคเพียงใดก็จะมีใจที่เข้มแข็งใจทำ

จิตตะ (Thoughtfulness)

พระเทพเวที (2543: 844) ได้ให้ความหมายของจิตตะ คือ ความคิดจดจ่อหรือเอาใจใส่ได้แก่ ความมีจิตผูกพัน จดจ่อ เผื่อคิงานนั้นใจอยู่กับงานนั้น ไม่ปล่อย ไม่ห่างไปไหน ถ้าจิตตะเป็นไปอย่างแรงกล้าในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรืองานอย่างใดอย่างหนึ่งคนผู้นั้นจะไม่สนใจไม่รับรู้เรื่องอื่น ๆ ใครจะพูดอะไรก็ไม่สนใจ แต่ถ้าพูดเรื่องนั้นจะสนใจเป็นพิเศษขึ้นมาทันทีบางทีจัดทำเรื่องนั้นงานนั้นขลุกขจวนอยู่ได้ทั้งวันทั้งคืน อะไรจะเกิดขึ้นก็ไม่สนใจ ความมีใจจดจ่อเช่นนี้ ย่อมนำสมาธิให้เกิดขึ้น จิตจะแน่วแน่ แนบสนิทในกิจที่ทำ มีกำลังมากเฉพาะสำหรับกิจนั้น เรียกว่าเป็นจิตตะสมาธิ

กนก จันทร์ขจร (2532: 144) ได้ให้ความหมายของจิตตะ คือ การเอาใจใส่ในสิ่งนั้น เอาใจใส่ในงานที่ทำนั้นด้วยความคิด ด้วยสติปัญญา จนกว่าการงานนั้นจะสำเร็จสมความประสงค์

พระมหาสมชาย ฐานวุฑโฒ (2548: 124) ให้ความหมายของจิตตะ คือ ความเอาใจใส่หรือความตั้งใจทำ คนมีจิตตะไม่ชอบปล่อยประเลาะเลียบกับงานของตน คอยตรวจตรางานเสมอ

ปิ่น มุทุกันต์ (2535: 184) อธิบายว่า จิตตะ แปลว่า คิดถึงงานซึ่งบอกได้หลายคำ เช่น ความสนใจ ความใฝ่ฝัน ความตั้งใจ ความเอาใจใส่ เป็นต้น คนที่มีจิตตะเป็นที่ไม่ปล่อยประเลาะเลียบกับงานของตน คอยตรวจตรางานอยู่เสมอ การงานจึงไม่บกพร่อง จิตตะจึงมีประโยชน์ที่กำจัดเสียซึ่งความประมาท

วิมังสา (Investigation)

พระเทพเวที (2543: 845) ให้ความหมายของวิมังสา คือ การใช้ปัญญาพิจารณาและตรวจสอบข้อยิ่งหย่อนเกินเลย ข้อบกพร่องหรือสิ่งขัดข้องในกิจที่ทำ รู้จักทดลองและคิดค้นแก้ไขข้อนี้เป็นการใช้ปัญญาชักนำสมาธิ ซึ่งเห็นได้ไม่ยาก คนมีวิมังสาชอบคิดค้นหาเหตุผล เมื่อทำอะไรก็คิด

พิจารณา ทดสอบ เช่น คิดว่าผลนี้เกิดจากเหตุอะไรทำไมจึงเป็นอย่างนี้ ผลคราวนี้เกิดจากปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบเหล่านี้เท่านี้ ถ้าเอาองค์ประกอบนี้ออกเสียจะเป็นอย่างไร ถ้าเพิ่มองค์ประกอบนี้เข้าไปแทนจะเกิดผลอย่างนี้ ลองเปลี่ยนองค์ประกอบแล้วไม่เกิดผลอย่างที่คาดหมายเป็นเพราะอะไร จะแก้ไขที่จุดไหน การคิดหาเหตุผลและสอบสวนทดลองอย่างนี้ย่อมช่วยรวมจิตใจให้คอยกำหนดและติดตามเรื่องที่พิจารณาอย่างติดใจตลอดเวลา เป็นเหตุให้จิตแน่วแน่มั่นคงไปกับเรื่องที่พิจารณา ไม่ฟุ้งซ่าน ไม่วอกแวกและมีกำลัง เรียกว่าเป็นวิมมังสาสมาธิ

กนก จันทร์ขจร (2532: 144) ได้ให้ความหมายของวิมมังสา คือ การไตร่ตรอง พิจารณา ใช้ปัญญาสอบสวน ใช้ปัญญาพิจารณา ใคร่ครวญตรวจตราหาเหตุผลในสิ่งที่ทำนั้นว่า พอดี เกินเลย หรือขาดตกบกพร่องอย่างไรจะได้คิดค้นหาวิธีแก้ไขและปรับปรุงให้ดีขึ้นต่อไป

พระมหาสมชาย ฐานวุฑโฒ (2548: 124) ได้ให้ความหมายของวิมมังสา คือ ความเข้าใจในการทำงาน สดุดยของวิธีทำงานให้สำเร็จ ทำงานด้วยปัญญา ด้วยสมมตจิต คนเราแม้จะรักงานแค่ไหน บากบั่นปานใดหรือเอาใจจดจ่อตลอดเวลา แต่ถ้าขาดการใช้ปัญญาพิจารณางานด้วยแล้วผลที่สุ่งงานก็คั่งค้างจนได้ เพราะแม้ว่าขั้นตอนการทำงานจะสำเร็จไปแล้วแต่ผลงานก็ไม่เรียบร้อยก็ต้องทำกันใหม่ซ้ำไป

ความสำคัญของอิทธิบาท 4

ปิ่น มุทุกันต์ (2539: 10) กล่าวว่า ปัญหาหรืออุปสรรคที่จะขัดขวางให้การทำงานล้มเหลวหรือไม่ประสบความสำเร็จมีหลายทาง คือ เกิดจากตัวเองก็มี เกิดจากการเหตุการณ์แวดล้อมก็มี เกิดจากเงื่อนไขที่ทำงานเองก็มี ดังนั้น พระพุทธเจ้าจึงสอนวิธีการทำงานไว้มี 4 ข้อ เรียกว่า อิทธิบาท แปลว่าทางแห่งความสำเร็จ คือ จันทะ (ความพอใจ) วิริยะ (ความเพียร) จิตตะ (ความใส่ใจ) วิมมังสา (ความคิดค้น) ถ้ามีอิทธิบาท 4 นี้ครบ ย่อมบรรลุถึงความสำเร็จได้สมประสงค์หากสิ่งนั้นไม่เหลือวิสัย

พระเทพเวที (2543: 845-846) กล่าวถึงอิทธิบาท 4 ว่าทั้ง 4 องค์ประกอบจะทำงานเกื้อหนุนกัน กล่าวคือ เมื่อเกิดจันทะ มีใจรักแล้วก็ทำให้พากเพียร เมื่อพากเพียรก็เอาใจจดจ่อใส่ใจ อยู่เสมอและเปิดช่องให้ใช้ปัญญาพิจารณาไตร่ตรอง เช่น เมื่อฟังธรรมด้วยกันคนหนึ่งชอบศึกษาธรรม ฟังด้วยความรักความพอใจในธรรมอยากรู้อยากเข้าใจธรรมจึงฟังด้วยจิตใจที่แน่วแน่มั่นคงก็มีจันทะเป็น ตัวเด่นชักนำสมาธิ อีกคนหนึ่งมีนิสัยหรือความรู้สึกเมื่อพบอะไรที่ควรกระทำ ต้องสู้ ต้องเข้าเผชิญ และทำให้เสร็จ จึงฟังด้วยความท้าทายจะต้องพยายามเข้าใจให้ได้ก็จะมีวิริยะเป็นธรรมเด่น อีกคนหนึ่ง มีนิสัยเอาใจใส่รับผิดชอบไม่ว่าอะไรที่ตนเกี่ยวข้องก็ต้องใส่ใจเอาใจจดจ่อติดตามก็มีจิตตะเป็นใหญ่ อีกคนหนึ่งคิดจะตรวจสอบว่าธรรมที่แสดงนั้นจริงหรือไม่ ดีหรือไม่ หรือจะค้นหาเหตุผลในธรรมที่ฟัง ฟังไปก็พิจารณาสอบสวนไป ใจจึงแน่วแน่มั่นกับธรรมที่ฟัง ก็มีวิมมังสาเป็นใหญ่

สถาบันการศึกษา

ปี พ.ศ. 2513 กรมพลศึกษาได้รับการอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการให้จัดตั้ง “วิทยาลัยพลศึกษา” ขึ้นเป็นสาขาหนึ่งของวิทยาลัยวิชาการศึกษาสังกัดกรมการฝึกหัดครูและได้เริ่มมีการจัดตั้งวิทยาลัยพลศึกษาส่วนภูมิภาคขึ้น ปี พ.ศ. 2517 ได้โอนวิทยาลัยวิทยาลัยวิชาการศึกษาไปเป็นคณะในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังนั้น วิทยาลัยพลศึกษาจึงอยู่ในสังกัดกรมพลศึกษาและได้ผลิตนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงทางพลศึกษา (ป.กศ. สูง) กำเนิดขึ้นทั่วภูมิภาคของประเทศไทย ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง

ต่อมาได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ตราพระราชบัญญัติสถาบันการศึกษา พ.ศ. 2548 บังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2548 เป็นต้นมา สถาบันการศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่เป็นนิติบุคคลในกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและเปลี่ยนวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่งเป็นวิทยาเขตของสถาบัน บริหารงานบุคคลภายใต้ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2548 ภายใต้การบริการของสภาสถาบัน

หลักสูตรสถาบันการศึกษา พุทธศักราช 2548

สถาบันการศึกษา (2548) มีภารกิจหน้าที่โดยตรงในการผลิตและพัฒนาบุคลากรเพื่อสนับสนุน ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ตอบสนองตามนโยบายแห่งรัฐ จัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจึงได้จัดหลักสูตรสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้น เพื่อเป็นบ่อเกิดแห่งปัญญาทางพลศึกษาและกีฬาที่กว้างไกล มีบุคลากรที่มีความสามารถในการปฏิบัติและสร้างคนให้เป็นคนดี มีจริยธรรมประกอบวิชาชีพในระดับผู้ชำนาญเฉพาะเพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน และได้จัดหลักสูตรการเรียนการสอนทั้งวิชาการศึกษาทั่วไปและวิชาชีพเฉพาะตามคณะต่าง ๆ ดังนี้

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต

1. สาขาวิชาพลศึกษา
 - โปรแกรมวิชาพลศึกษา
 - โปรแกรมวิชาพลศึกษา (ต่อเนื่อง)
 - โปรแกรมพลศึกษาสำหรับคนพิการ
 - โปรแกรมพลศึกษาสำหรับคนพิการ (ต่อเนื่อง)
2. สาขาวิชาสุขศึกษา
 - โปรแกรมวิชาสุขศึกษา
 - โปรแกรมวิชาสุขศึกษา (ต่อเนื่อง)

3. สาขาวิชานันทนาการ

- โปรแกรมวิชานันทนาการ

สาระสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรของสถาบันการพลศึกษายึดมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพระดับอุดมศึกษา ผลิตกำลังคนตามความต้องการของท้องถิ่น สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทั้งเป็นนักวิชาการทั้งวิชาชีพและวิชาชีพชั้นสูงทางด้านพลศึกษาและนันทนาการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ มุ่งเน้นปฏิบัติควบคู่ทฤษฎียึดหลักความร่วมมือกับสถานศึกษา องค์กรชุมชนนำไปสู่การพัฒนาให้เกิดการก้าวหน้าทางวิชาชีพและการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถภาพวิชาชีพทั้งในด้านเทคนิควิธีและการจัดการงานอาชีพและด้านคุณธรรม

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มุ่งเน้นให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติดังนี้

1. มีความรู้เทคนิคเฉพาะทาง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี
2. มีทักษะในการจัดงานอาชีพ สามารถดำเนินงานอาชีพของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ
3. มีความคิดสร้างสรรค์ มีนิสัยใฝ่รู้ มีทักษะและวิจารณญาณในการแก้ปัญหาสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน
4. มีเจตคติที่ดี มีจรรยาบรรณและมุ่งมั่นที่จะพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าอาชีพ
5. มีโลกทัศน์ที่กว้าง ยอมรับการเปลี่ยนแปลงของสังคม
6. เป็นพลเมืองดี มีความตระหนักต่อการพัฒนาตนเอง และเป็นผู้พัฒนาสังคม
7. มีความเป็นประชาธิปไตย กระตือรือร้นต่อการมีส่วนร่วมในการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์

โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา สาขาวิชาสุขศึกษาและสาขาวิชานันทนาการ ประกอบด้วยหมวดวิชาและกลุ่มวิชาดังนี้

1. หมวดเรียนวิชาศึกษาทั่วไป(General Education) หมายถึง วิชาการศึกษาที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียน เพื่อให้เกิดความรู้อย่างกว้างขวางและรอบรู้ในสิ่งที่จำเป็น เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นมนุษย์และเป็นพลเมืองดีให้แก่บัณฑิตให้ดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มวิชา คือ

1.1 กลุ่มวิชาภาษา

1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์

1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์

1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2. หมวดวิชาเฉพาะ (Specialized Education) หมายถึง วิชาเฉพาะทางใดทางหนึ่งที่นักศึกษาแต่ละคนจะเลือกเรียน เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะ รู้เทคนิคและเข้าใจกระบวนการของงานอาชีพและมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มวิชา คือ

2.1 กลุ่มวิชาชีพครู รวมถึงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

2.2 กลุ่มวิชาชีพเฉพาะด้าน

3. หมวดวิชาเลือกเสรี (Elective) หมายถึง วิชาที่ให้นักศึกษาเลือกเรียนได้ตามความถนัดและความสนใจเพื่อให้มีโลกทัศน์กว้างขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

แสดมภ์ (รัตนา อินธิแสน. 2550: 20; อ้างอิงจาก Stamp. 1986: 1655-A) ได้ทำการวิจัยเรื่องคุณลักษณะของครูที่สอนนักเรียนที่มีพรสวรรค์ในรัฐ อาร์แคนซาส (Arkansas) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้อำนวยการจำนวน 65 คน ครู 103 คน และนักเรียนที่มีพรสวรรค์ 727 คน เป็นนักเรียนเกรด 4 จำนวน 235 คน นักเรียนเกรด 5 จำนวน 276 คน นักเรียนเกรด 6 จำนวน 216 คน จากโครงการร่วมมือระหว่างมลรัฐทำการศึกษาใน 15 เขตการศึกษา

ผลการวิจัย พบว่า ครูมีลักษณะที่สำคัญ 10 ประการ คือ

1. การเป็นตัวอย่างที่ดี
2. มีความยืดหยุ่น
3. มีความกระตือรือร้น
4. มีความสามารถในการทำให้นักเรียนแสดงความสามารถพิเศษออกมา
5. ทำงานร่วมกับครูอื่นได้
6. สร้างบรรยากาศที่อบอุ่น
7. รับรู้ความต้องการของนักเรียน
8. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์
9. มีความยุติธรรม
10. การแต่งต้งดูดีใจ เป็นนักคิด และมีความเป็นศิลปิน

ไวท์ (White. 1998: 2539-A) ได้ทำการวิจัยเรื่องพื้นฐานและคุณลักษณะของครูที่มีความมุ่งมั่นในการสอนในสหรัฐอเมริกา โดยศึกษาจากครูใหญ่จำนวนร้อยละ 40 จากครูใหญ่ร้อยละ 69 ของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการและครูจำนวนร้อยละ 44 จากครูร้อยละ 100 ของครูที่ร่วมโครงการ

ผลการวิจัย พบว่า คุณลักษณะที่เป็นมาตรฐานของครู คือ

1. มีความมั่นใจสูง
2. มีความรู้ดี
3. มีประสบการณ์และมีทักษะความชำนาญ
4. มีทัศนคติที่ดี
5. มีความยินดีในอาชีพทางการสอน

แคลเดอร์รอน (Catderon. 1989: 2512-A) ได้ทำการวิจัยเรื่องคุณลักษณะของครู อาจารย์ในแง่พฤติกรรมการสอนที่มีประสิทธิภาพ วิเคราะห์ความคิดเห็นจากนักเรียน ครูและผู้บริหาร โดยพิจารณา ถึงคุณภาพทั้งส่วนบุคคลและอาชีพอันจะนำไปสู่การสอนที่มีประสิทธิผล การศึกษามุ่งเน้นใช้กลุ่มตัวอย่างในเขตการศึกษาของแอตแลนติก

ผลการวิจัย พบว่า มีความสอดคล้องกันระหว่างนักเรียน ครูและผู้บริหารถึงการพิจารณาความสำคัญเกี่ยวกับคุณลักษณะด้านการสอน ดังนี้

1. การสอนที่มีประสิทธิภาพ
2. ลักษณะนิสัยส่วนบุคคล
3. ลักษณะนิสัยด้านวิชาชีพ

ดอทรี (Doughthrey. 1973: 68) ได้กล่าวถึงงานวิจัยของ จอน มารีเจอร์ (John Marriger) ซึ่งเขียนไว้ในหนังสือ "Director of Physical Education" ได้ส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์ใหญ่และผู้บริหาร จำนวน 20 คน เพื่อให้ตอบว่าครูพลศึกษาที่เขาปรารถนาต้องมีคุณสมบัติอย่างไร

สรุปได้ว่า ครูพลศึกษาที่พึงปรารถนามีลักษณะ ดังนี้

1. มีบุคลิกลักษณะที่ดีและมีความมั่นคง
2. ต้องมีวุฒิทางการศึกษาก่อนที่จะทำการสอน
3. มีภูมิหลังทางด้านวัฒนธรรมกว้างขวาง
4. เข้าใจสิ่งแวดล้อมในการสอน
5. สนใจในการสอนเด็กมากกว่าสอนเนื้อหา
6. มีรากฐานในการวางแผนเกี่ยวกับการเรียนรู้
7. มีประสิทธิภาพในการสร้างความสัมพันธ์กับเด็ก ครูและผู้ปกครอง

8. เข้าใจในภาวะหน้าที่ของงานพลศึกษาที่หลักสูตรได้กำหนด
9. สนใจในวิชาชีพของตนเองและพยายามปรับปรุงวิชาชีพ
10. สามารถบอกความหมายทางพลศึกษาแก่คนอื่นได้
11. สาธิตกิจกรรมที่น่าสนใจแก่เด็กได้
12. มีคุณสมบัติในการสาธิตทักษะเบื้องต้นและการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของกิจกรรม

พลศึกษา

13. มีความเป็นอิสระ ยุติธรรมและเคารพต่อนักเรียนทุกคน

เบอร์เทลเซน (Bertelsen. 1999: 2858) ได้ทำการวิจัยเรื่องธรรมชาติการสอนของครูและการเรียนรู้หนังสือของนักเรียนที่ได้รับการศึกษาพิเศษภายใต้สภาพแวดล้อมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ผลการวิจัย พบว่า การวางแผนจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับบทบาทของครู จำนวนนักเรียนและสถานการณ์ในการเรียนจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพตามความสามารถของแต่ละบุคคล

ไรอัน (Ryan. 1999: 884) ได้ทำการวิจัยเรื่ององค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในสถานอบรมเด็กเล็กของชนกลุ่มน้อยที่ได้รับการศึกษาอยู่ในเมืองของประเทศโคลัมเบีย

ผลการวิจัย พบว่า เมื่อเด็กมีโอกาสเลือกที่จะเล่นและทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามความสามารถของตนเองแล้วเด็กเหล่านั้นจะแสดงออกซึ่งศักยภาพของตนเองอย่างสมบูรณ์มากกว่าการที่ได้รับจากครูเป็นผู้กำหนดให้ ทั้งนี้ครูจะต้องแสดงบทบาทของตนเป็นทั้งผู้อำนวยความสะดวกและผู้กำกับการเรียนรู้ของเด็กในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ กัน

มอร์ส (Mors. 1991: 3012) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ของนักเรียนและคุณลักษณะพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษา ในระดับชั้นประถมศึกษา โดยศึกษากลุ่มนักเรียนที่มีความหวังสูง ปานกลาง น้อย ผ่านกระบวนการสอน 3 วิธี ที่ใช้การสอนพลศึกษา

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีความหวังต่างกัน เข้าใจพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามวิธีการสอนของครูพลศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ของนักเรียนไม่มากนัก

งานวิจัยในประเทศ

ชูศรี ปัญญามูลวงษา (2541: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับพฤติกรรม แบบอย่างด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูพลศึกษา ตามการรับรู้ของผู้บริหารโรงเรียน ครูสอนทั่วไปและครูพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง

ผลการวิจัยพบว่า พบว่า สภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับพฤติกรรมแบบอย่างด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูพลศึกษา มีความแตกต่างกัน สภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมแบบอย่างด้านคุณธรรม จริยธรรมของครูพลศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน และความคาดหวังเกี่ยวกับพฤติกรรมแบบอย่างด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความซื่อสัตย์ และด้านความอดทนอดกลั้น มีความแตกต่างกัน

ชัชวาลย์ มาอยู่วัง (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อวิชาพลศึกษาในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพครู ผู้สอน ด้านวัดประเมินผล ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกความคิดเห็นตามเพศและระดับชั้น พบว่า ความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

ธัญญาภรณ์ สมบูรณ์ (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะของครูที่ดีตามความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาคุณลักษณะของครูที่ดีในด้านบุคลิกภาพ ด้านวิชาชีพและด้านคุณธรรมจริยธรรมของครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย มี 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 จำนวน 36 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 354 คน กลุ่มที่ 2 ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนละ 1 คน จำนวน 36 คน

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญคุณลักษณะของครูที่ดีด้านคุณธรรมจริยธรรมมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านวิชาชีพและด้านบุคลิกภาพ ด้านคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อการสอน ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและตั้งใจสอนนักเรียน ด้านวิชาชีพ นักเรียนให้ความสำคัญเรื่องความสามารถอธิบายบทเรียนให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย วางตนเป็นแบบอย่างที่ดีและสามารถตอบข้อซักถามเกี่ยวกับการเรียนได้ตลอดเวลา และด้านบุคลิกภาพ นักเรียนให้ความสำคัญเรื่องบุคลิกการแต่งกายดี สะอาด เรียบร้อย เหมาะสมกาลเทศะ ใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องและมีหน้าตายิ้มแย้ม แจ่มใส และผลการสัมภาษณ์ คุณลักษณะของครูที่ดีตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง พบว่า คุณลักษณะของครูที่ดีได้แก่ มีความรู้ในวิชาที่สอน มีเทคนิควิธีการถ่ายทอดความรู้ที่ดีมีศีลธรรม ความประพฤติดี และมีจรรยาบรรณของความเป็นครู

อัจฉรา พลายเวช (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องจริยธรรมของครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 1,000 คน และนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 จำนวน 1,000 คน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2548

ผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบของครู มี 11 ด้าน มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบอยู่ระหว่าง .72 - .97 เรียงลำดับค่าน้ำหนักขององค์ประกอบจากน้อยไปหามาก ดังนี้ ด้านความสามัคคี ด้านความกตัญญูต่อกฎเกณฑ์ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความอดทนอดกลั้น ด้านความยุติธรรม ด้านความเมตตากรุณา ด้านความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเสียสละ ด้านความรักและศรัทธาในวิชาชีพครูและด้านความอดทนอดกลั้น มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบเท่ากับ .97, .93, .90, .88, .88, .87, .85, .77, .75, .73 และ .72 ตามลำดับ

จิตราภรณ์ พงษ์มาลี (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของครูกับความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 6

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาพฤติกรรมการสอนของครู 5 ด้านคือ การสร้างแรงจูงใจใฝ่รู้ การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การใช้กิจกรรมกลุ่ม การใช้คำถามและการบูรณาการ
2. ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ 5 ด้านคือ การนิยามปัญหา การเลือกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหา การตระหนักในข้อตกลงเบื้องต้น การกำหนดและเลือกสมมติฐาน การสรุปอย่างสมเหตุสมผล
3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของครูกับความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง 484 คน

ผลการวิจัย พบว่า

1. พฤติกรรมการสอนของครูเพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปหาน้อย คือ การใช้คำถาม การใช้กิจกรรมกลุ่ม การสร้างแรงจูงใจใฝ่รู้ การสอนแบบบูรณาการและการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
2. ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ การเลือกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหา การตระหนักในข้อตกลงเบื้องต้น การนิยามปัญหา และอยู่ในระดับน้อย 2 ด้าน คือ การลงสรุปอย่างสมเหตุสมผลและการกำหนดและเลือกสมมติฐาน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของครูกับความสามารถในการคิดอย่างมี
 วิจารณ์ญาณของนักเรียนในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อ
 พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมการสร้างแรงจูงใจใฝ่รู้มีความสัมพันธ์กับความสามารถใน
 การคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ ด้านการนิยามปัญหา ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ชลาภ บุญศรี (2552: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์
 ของครูพลศึกษาตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง
 ปีการศึกษา 2548 ทำการศึกษาใน 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการและการสอน ด้านคุณธรรมและความ
 ประพฤติตนบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์และด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม กลุ่มตัวอย่าง
 เป็นผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง จำนวน 186 โรงเรียน
 เป็นผู้อำนวยการหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการสถานศึกษา กับหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ
 พลศึกษา รวมทั้งสิ้น 372 คน

ผลการวิจัย พบว่า คุณลักษณะที่เป็นจริงของครูพลศึกษาอยู่ในระดับมาก และคุณลักษณะ
 ที่พึงประสงค์ของครูพลศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุดตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษา คุณลักษณะที่
 เป็นจริงของครูพลศึกษาอยู่ในระดับมาก และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูพลศึกษาอยู่ในระดับ
 มากที่สุด ตามทัศนะของผู้ช่วยผู้อำนวยการหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการสถานศึกษา คุณลักษณะที่เป็นจริงของ
 ครูพลศึกษาอยู่ในระดับมาก และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูพลศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ตาม
 ทัศนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

จักรวรรดิ กิ่งสัมกลาง (2553: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะที่เป็นจริงของ
 นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาพลศึกษา หลักสูตร 5 ปี สถาบันการพลศึกษาวิทยา
 เขตชลบุรี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพี่เลี้ยงปีการศึกษา 2552 ศึกษาคุณลักษณะ 4 ด้าน
 คือ ด้านมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานในสถานศึกษา ด้าน
 มาตรฐานการปฏิบัติตนในสถานศึกษาและด้านจรรยาบรรณของวิชาชีพครู จำนวน 118 คน

ผลการวิจัย พบว่า คุณลักษณะที่เป็นจริงของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขา
 วิชาพลศึกษา หลักสูตร 5 ปี สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
 และครูพี่เลี้ยง ปีการศึกษา 2552 โดยรวมมีความเหมาะสมมากที่สุดและพบว่า ด้านมาตรฐานความรู้
 ประสบการณ์วิชาชีพ ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานในสถานศึกษา ด้านมาตรฐานการปฏิบัติตนใน
 สถานศึกษาและด้านจรรยาบรรณของวิชาชีพครูมีความเหมาะสมมากที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวกับหลักอิทธิบาท 4

พระมหาสมคิด โครธา(2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้อิทธิบาท 4 ในการเรียนของพระนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจำนวน 328 รูป เพื่อเปรียบเทียบการใช้อิทธิบาท 4 ในการเรียนของพระนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยรวมและเป็นรายด้าน 4 ด้าน คือ ด้านฉันทะ ด้านวิริยะ ด้านจิตตะ และด้านวิมังสา จำแนกตามตัวแปร คณะที่ศึกษา ระดับชั้น สถานภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิจัยพบว่า พระนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีการใช้อิทธิบาท 4 ในการเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากและเมื่อแยกตามตัวแปรที่ศึกษา พบว่า

1. พระนิสิตที่มีสถานภาพต่างกัน มีการใช้อิทธิบาท 4 ในด้านการเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พระนิสิตที่เป็นพระภิกษุมีการใช้อิทธิบาท 4 ด้านฉันทะและด้านจิตตะ แตกต่างกับพระนิสิตที่เป็นสามเณรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านวิริยะและวิมังสาไม่แตกต่าง
2. พระนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 มีการใช้อิทธิบาท 4 ในการเรียน โดยรวมแตกต่างกับพระนิสิตชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านฉันทะ ด้านวิริยะ ก็แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านจิตตะ พระนิสิตที่ชั้นปีที่ 4 แตกต่างกับพระนิสิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านวิมังสา พระนิสิตชั้นปีที่ 4 แตกต่างกับพระนิสิตชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. พระนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะที่ต่างกันมีการใช้อิทธิบาท 4 ในด้านการเรียน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านฉันทะ ด้านวิริยะ และด้านจิตตะ นิสิตคณะพุทธศาสตร์ มีการใช้อิทธิบาท 4 แตกต่างกับพระนิสิตคณะครุศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านวิมังสา พระนิสิตคณะพุทธศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์มีการใช้อิทธิบาท 4 ในการเรียน แตกต่างกับพระนิสิตคณะครุศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์
4. พระนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีการใช้อิทธิบาท 4 ในด้านการเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำ มีการใช้อิทธิบาท 4 ในการเรียนด้านวิริยะ ด้านจิตตะและด้านวิมังสา แตกต่างกับพระนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูงและระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านฉันทะ พระนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปานกลาง มีการใช้อิทธิบาท 4 ในการเรียนแตกต่างกับพระนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิตสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 จำนวน 5 วิทยาเขต ประกอบด้วย วิทยาเขตกรุงเทพ จำนวน 770 คน วิทยาเขตชลบุรี จำนวน 757 คน วิทยาเขตสมุทรสาคร จำนวน 376 คน วิทยาเขตสุพรรณบุรี จำนวน 858 คน และวิทยาเขตอ่างทอง จำนวน 364 คน รวมทั้งสิ้น 3,125 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 จำนวน 5 วิทยาเขต ประกอบด้วย วิทยาเขตกรุงเทพ วิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสมุทรสาคร วิทยาเขตสุพรรณบุรี และวิทยาเขตอ่างทอง ได้มาโดยการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการใช้ตารางสำเร็จรูปของครจซี่และมอร์แกน (เทเวศร์ พิริยะพูนท์ 2545: 128; อ้างอิงจาก Krejcie; & Morgan. 1970) ที่ประชากร 3,500 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 346 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาทั้ง 5 วิทยาเขต จำนวน 400 คน เป็นชาย 200 คน หญิง 200 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างไม่เป็นสัดส่วน (Non-Proportional Stratified Random Sampling) ดังปรากฏตามตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวิทยาเขต

วิทยาเขต	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
กรุงเทพ	631	139	770	40	40	80
ชลบุรี	581	176	757	40	40	80
สมุทรสาคร	325	51	376	40	40	80
สุพรรณบุรี	639	219	858	40	40	80
อ่างทอง	279	85	364	40	40	80
รวม	2,455	670	3,125	200	200	400

(งานทะเบียนและประมวลผล ณ. วันที่ 10 มิ.ย 2556)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามอิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสำรวจรายการ (Check list) สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามอิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามอิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษา จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาขอบเขตของปัญหาจากเอกสาร ตำรา หนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิบาท 4

ขั้นที่ 2 รวบรวมข้อมูลและปัญหาต่าง ๆ ที่ค้นพบจากการศึกษาเอกสาร ตำรา หนังสือ งานวิจัย มาวิเคราะห์ สังเคราะห์และกำหนดประเด็นหลักในการสร้างแบบสอบถาม

ขั้นที่ 3 นำข้อมูลและปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งประเด็นหลักเสนอที่ปรึกษาหลักในการทำปริญญานิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำ แล้วนำมาสร้างแบบสอบถาม

ขั้นที่ 4 นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ผ่านการพิจารณาตรวจสอบและแก้ไขจากที่ปรึกษาหลักในการทำปริญญานิพนธ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

ขั้นที่ 5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาพิจารณา แก้ไข ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเป็นรายข้อแล้วนำไปหาค่าความสอดคล้องของเนื้อหาของข้อคำถามโดยใช้สูตร IOC

ขั้นที่ 6 นำแบบสอบถามของผู้วิจัยที่แก้ไข โดยผ่านความเห็นชอบของที่ปรึกษาหลักในการทำปริญญานิพนธ์ ไปทดลองใช้กับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำผลการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach)

เกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมาย

เกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมายในการตอบแบบสอบถามอิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามเป็นรายข้อ ดังนี้

คะแนน 5 คะแนน	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น
คะแนน 4 คะแนน	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้น
คะแนน 3 คะแนน	หมายถึง	ท่านไม่แน่ใจกับข้อความนั้น
คะแนน 2 คะแนน	หมายถึง	ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น
คะแนน 1 คะแนน	หมายถึง	ท่านไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น

การแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์การประเมินผลโดยอิงเกณฑ์ หาค่าเฉลี่ยเมื่อทำการวิเคราะห์แปลผล (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 10) ดังนี้

4.50 - 5.00 หมายถึง ระดับการรับรู้อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 อยู่ในระดับมากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายถึง ระดับการรับรู้อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 อยู่ในระดับมาก

2.50 - 3.49 หมายถึง ระดับการรับรู้อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 อยู่ในระดับปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายถึง ระดับการรับรู้อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 อยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.49 หมายถึง ระดับการรับรู้อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาของนักศึกษาศาสน์การพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ในการศึกษาครั้งนี้ ดำเนินการหาคุณภาพเครื่องมือดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาเป็นรายข้อแล้วนำผลการพิจารณาและความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญไปหาค่าความสอดคล้องของเนื้อหาของข้อคำถาม โดยใช้สูตร IOC ได้ข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้องเท่ากับหรือมากกว่า 0.5 ขึ้นไป เป็นแบบสอบถามที่มีความเที่ยงตรง
2. การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนและวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.95

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อขอความอนุเคราะห์กับผู้บริหารสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ในการตอบแบบสอบถาม
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลในการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาศาสน์การพลศึกษาในเขตภาคกลางปีการศึกษา 2556 ผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้วนำมาตรวจดูความเรียบร้อยของแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 แบบสำรวจรายการ (Check list) เกี่ยวกับเพศและวิทยาเขตของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
3. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาศาสน์การพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

4. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 มาเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ตามตัวแปร เพศ โดยการทดสอบค่าที (t-test independent)

5. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 มาเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ตามตัวแปร วิทยาเขต โดยทดสอบความแปรปรวน และถ้าการทดสอบพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของ นิวแมน - คูลล์ (Newman - Keuls Method)

6. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ มาเขียนเป็นความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	ความถี่
%	แทน	ร้อยละ
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์แจกแจงแบบที (t- distribution)
p	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนยกกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกของคะแนนยกกำลังสอง (Mean of Freedom)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 จำนวน 400 คน ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ ร้อยละ 100

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยวิธีการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางปีการศึกษา 2556 โดยรวมและเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านจิตตะ ด้านวิริยะ ด้านจิตตะ และด้านวิมังสา มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
 อภิธาน 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษาในเขตภาคกลาง
 ปีการศึกษา 2556 ตามตัวแปรเพศ และวิทยาเขต โดยการทดสอบค่าที (t-test) และวิเคราะห์
 ความแปรปรวนแล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยแจกแจงความถี่
 และร้อยละ ดังปรากฏตามตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ตามเพศและวิทยาเขต

ตัวแปร		จำนวน (n)		ร้อยละ (%)
เพศ	ชาย	200		50.00
	หญิง	200		50.00
	รวม	400		100
วิทยาเขต		ชาย	หญิง	ร้อยละ (%)
	กรุงเทพ	40	40	20.00
	ชลบุรี	40	40	20.00
	สมุทรสาคร	40	40	20.00
	สุพรรณบุรี	40	40	20.00
	อ่างทอง	40	40	20.00
	รวม	200	200	100.00

จากตาราง 2 พบว่า นักศึกษาศาสนาการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556
 ได้แก่ วิทยาเขตกรุงเทพ วิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสมุทรสาคร วิทยาเขตสุพรรณบุรี และวิทยาเขต
 อ่างทอง โดยแต่ละวิทยาเขตแบ่งเป็นนักศึกษาเพศชาย ร้อยละ 50 และเพศหญิง ร้อยละ 50

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตาม การรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 โดยรวมและเป็นราย ด้าน ได้แก่ ด้านฉันทะ ด้านวิริยะ ด้านจิตตะ และด้านวิมังสา

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 โดยรวมและเป็นรายด้าน (n = 400)

อิทธิบาท 4	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
ด้านฉันทะ	4.51	0.41	มากที่สุด
ด้านวิริยะ	4.42	0.41	มาก
ด้านจิตตะ	4.37	0.43	มาก
ด้านวิมังสา	4.31	0.45	มาก
รวม	4.39	0.37	มาก

จากตาราง 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตาม การรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.37) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านฉันทะ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.41) รองลงมา คือ ด้านวิริยะ ด้านจิตตะ และด้านวิมังสา ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.41), ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.43), ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.45) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษา
สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ด้านฉันทะ เป็นรายข้อ (n = 400)

ข้อที่	อิทธิบาท 4 ด้านฉันทะ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
1	ครูพลศึกษามีความรักในสาขาวิชาชีพ	4.60	0.53	มากที่สุด
2	ครูพลศึกษาพอใจในอาชีพของตน	4.56	0.59	มากที่สุด
3	ครูพลศึกษาเต็มใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย	4.50	0.59	มากที่สุด
4	ครูพลศึกษามีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพพลศึกษา	4.45	0.63	มาก
5	ครูพลศึกษาจริงใจในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.48	0.64	มาก
6	ครูพลศึกษารักเมตตาแก่ลูกศิษย์	4.53	0.59	มากที่สุด
7	ครูพลศึกษาเต็มใจในการให้คำปรึกษา	4.51	0.59	มากที่สุด
8	ครูพลศึกษาสนใจข่าวสารทางพลศึกษา	4.44	0.60	มาก
9	ครูพลศึกษาเต็มใจในการช่วยเหลือผู้อื่น	4.52	0.62	มากที่สุด
รวม		4.51	0.41	มากที่สุด

จากตาราง 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ด้านฉันทะ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านฉันทะ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 6 ข้อ คือ ข้อ 1 ครูพลศึกษามีความรักในสาขาวิชาชีพ ข้อ 2 ครูพลศึกษาพอใจในอาชีพของตน ข้อ 3 ครูพลศึกษาเต็มใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย ข้อ 6 ครูพลศึกษารักเมตตาแก่ลูกศิษย์ ข้อ 7 ครูพลศึกษาเต็มใจในการให้คำปรึกษา และข้อ 9 ครูพลศึกษาเต็มใจในการช่วยเหลือผู้อื่น ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.53), ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.59), ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.59), ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.59), ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.59), ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.62) ตามลำดับ ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษา
สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ด้านวิริยะ เป็นรายข้อ (n = 400)

ข้อที่	อิทธิบาท 4 (ด้านวิริยะ)	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
10	ครูพลศึกษาทุ่มเทในการทำงาน	4.40	0.61	มาก
11	ครูพลศึกษามีความพยายามใน การถ่ายทอดความรู้	4.45	0.60	มาก
12	ครูพลศึกษามีจิตใจเข้มแข็ง อดทน	4.60	0.54	มากที่สุด
13	ครูพลศึกษามีความบากบั่นในการทำงาน	4.49	0.60	มาก
14	ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาในการสอน	4.36	0.61	มาก
15	ครูพลศึกษาขยันในการทำงาน	4.41	0.63	มาก
16	ครูพลศึกษาไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค	4.40	0.62	มาก
17	ครูพลศึกษาเพียรศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ	4.30	0.62	มาก
18	ครูพลศึกษาไม่กลัวความยากลำบาก	4.41	0.65	มาก
รวม		4.42	0.41	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ด้านวิริยะ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านวิริยะ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 12 ครูพลศึกษามีจิตใจเข้มแข็ง อดทน ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.54) ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษา
สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ด้านจิตตะ เป็นรายข้อ (n = 400)

ข้อที่	อิทธิบาท 4 (ด้านจิตตะ)	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
19	ครูพลศึกษามีสมาธิในการสอน	4.18	0.65	มาก
20	ครูพลศึกษามีความเข้าใจในหลักสูตร วิชาพลศึกษา	4.32	0.64	มาก
21	ครูพลศึกษาเอาใจใส่ในการจัดการเรียน การสอน	4.32	0.62	มาก
22	ครูพลศึกษามีความมุ่งมั่นในการทำงาน	4.45	0.59	มาก
23	ครูพลศึกษาไม่รังเกียจต่องานที่ได้รับ มอบหมาย	4.40	0.64	มาก
24	ครูพลศึกษาเป็นผู้มีจิตใจแน่วแน่	4.42	0.61	มาก
25	ครูพลศึกษามีใจจดจ่อกับงานที่ตนรัก	4.42	0.62	มาก
26	ครูพลศึกษาทำงานตรงต่อเวลา	4.32	0.67	มาก
27	ครูพลศึกษามีความตั้งใจในการสอน	4.46	0.62	มาก
28	ครูพลศึกษาเอาใจใส่นักเรียนนักศึกษา	4.40	0.66	มาก
29	ครูพลศึกษาเอาใจใส่ในงานที่ทำ	4.41	0.66	มาก
รวม		4.37	0.43	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตาม
การรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ด้านจิตตะ โดยรวม
อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.37, S.D. 0.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษา
สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ด้านวิมังสา เป็นรายข้อ (n = 400)

ข้อที่	อิทธิบาท 4 (ด้านวิมังสา)	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
30	ครูพลศึกษาค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ	4.24	0.66	มาก
31	ครูพลศึกษาสามารถวิเคราะห์ปัญหาได้	4.29	0.62	มาก
32	ครูพลศึกษามีการปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ	4.36	0.66	มาก
33	ครูพลศึกษามีวิเคราะห์การเรียนการสอน	4.33	0.65	มาก
34	ครูพลศึกษาเปรียบเทียบการเรียนการสอนได้ดี	4.28	0.63	มาก
35	ครูพลศึกษามีการปรับปรุงวิธีการสอน	4.25	0.67	มาก
36	ครูพลศึกษาสามารถประเมินปัญหาต่างๆ ได้	4.27	0.67	มาก
37	ครูพลศึกษาเป็นผู้มีเหตุผล	4.40	0.64	มาก
38	ครูพลศึกษามีความสามารถในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้	4.37	0.61	มาก
39	ครูพลศึกษาคิดค้นวิธีการเรียนรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ	4.34	0.66	มาก
40	ครูพลศึกษามีการทดลองวิธีการสอนใหม่ ๆ	4.28	0.65	มาก
41	ครูพลศึกษานำผลการสอนมาทบทวนเพื่อหาข้อบกพร่อง	4.30	0.68	มาก
รวม		4.31	0.45	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ด้านวิมังสา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.31, S.D. 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบอิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 จำแนกตามตัวแปรเพศและวิทยาเขต โดยการทดสอบค่าที (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวน

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อธิธำพ 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษา
สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 จำแนกตามตัวแปรเพศ

อิทธิบาท 4	เพศชาย		เพศหญิง		t	p
	n=200		n=200			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
ฉันทะ	4.50	0.41	4.51	0.40	-0.202	0.840
วิธียะ	4.40	0.43	4.44	0.40	-1.023	0.307
จิตตะ	4.35	0.46	4.40	0.41	-1.169	0.243
วิม้งสา	4.27	0.47	4.34	0.43	-1.457	0.146
รวม	4.37	0.38	4.42	0.36	-1.188	0.130

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอธิธำพ 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 จำแนกตามตัวแปรเพศ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อธิปไตย 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษาในเขตภาคกลางปีการศึกษา 2556
จำแนกตามวิทยาเขต

อธิปไตย 4	วิทยาเขต									
	กทม.		ชลบุรี		สมุทรสาคร		สุพรรณบุรี		อ่างทอง	
	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D	$\bar{x}$	S.D
ฉันนะ	4.55	0.35	4.32	0.50	4.57	0.39	4.58	0.37	4.52	0.36
วิริยะ	4.41	0.38	4.27	0.48	4.45	0.41	4.49	0.39	4.49	0.36
จิตตะ	4.41	0.35	4.14	0.54	4.42	0.41	4.49	0.38	4.40	0.39
วิมังสา	4.31	0.43	4.13	0.47	4.32	0.44	4.39	0.45	4.38	0.42
รวม	4.41	0.31	4.21	0.42	4.43	0.37	4.48	0.35	4.44	0.33

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อธิปไตย 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษาในเขตภาคกลาง
ปีการศึกษา 2556 จำแนกตามวิทยาเขต พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 10 วิเคราะห์ความแปรปรวนอิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ฉันทะ					
ระหว่างกลุ่ม	4	288.41	72.10	5.49 [*]	0.00
ภายในกลุ่ม	395	5188.06	13.13		
รวม	399	5476.47			
วิริยะ					
ระหว่างกลุ่ม	4	26.96	56.74	4.13 [*]	0.03
ภายในกลุ่ม	395	5423.33	13.73		
รวม	399	5650.29			
จิตตะ					
ระหว่างกลุ่ม	4	680.08	170.02	7.76 [*]	0.00
ภายในกลุ่ม	395	5423.33	13.73		
รวม	399	9330.29			
วิมังสา					
ระหว่างกลุ่ม	4	507.44	126.86	4.39 [*]	0.02
ภายในกลุ่ม	395	11399.03	28.85		
รวม	399	11906.47			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนอิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 จำแนกตามตัวแปรวิทยาเขตพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของ นิวแมน - คูลล์ (Newman - Keuls) ดังปรากฏตามตาราง 11

ตาราง 11 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคะแนน อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษา
ตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาตามตัวแปรวิทยาเขต ในเขตภาคกลาง
ปีการศึกษา 2556 ด้านนั้นทะ

อิทธิบาท 4		กรุงเทพ	ชลบุรี	สมุทรสาคร	สุพรรณบุรี	อ่างทอง
	$\bar{X}$	4.55	4.32	4.57	4.58	4.52
กรุงเทพ	4.55		0.22 [*]	-0.01	-0.02	0.03
ชลบุรี	4.32			-0.24 [*]	-0.25 [*]	-0.19
สมุทรสาคร	4.57				-0.01	0.51
สุพรรณบุรี	4.58					0.06
อ่างทอง	4.52					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 พบว่า อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการ
พลศึกษาตามตัวแปรวิทยาเขต ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ด้านนั้นทะ นักศึกษาสถาบัน
การพลศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพและวิทยาเขตชลบุรี นักศึกษาสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชลบุรี
วิทยาเขตสมุทรสาครและวิทยาเขตสุพรรณบุรี มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

ตาราง 12 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคะแนน อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษา
ตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาตามตัวแปรวิทยาเขต ในเขตภาคกลาง
ปีการศึกษา 2556 ด้านวิธีะ

อิทธิบาท 4		กรุงเทพ	ชลบุรี	สมุทรสาคร	สุพรรณบุรี	อ่างทอง
	X	4.41	4.27	4.45	4.49	4.49
กรุงเทพ	4.41		0.14*	-0.04	-0.08	-0.07
ชลบุรี	4.27			-0.18*	-0.22*	-0.22*
สมุทรสาคร	4.45				-0.38	-0.03
สุพรรณบุรี	4.49					0.00
อ่างทอง	4.49					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 พบว่า อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการ
พลศึกษาตามตัวแปรวิทยาเขต ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ด้านวิธีะ นักศึกษาสถาบัน
การพลศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพและวิทยาเขตชลบุรี นักศึกษาสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชลบุรี
วิทยาเขตสมุทรสาคร วิทยาเขตสุพรรณบุรีและวิทยาเขตอ่างทอง มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคะแนน อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษา
ตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาตามตัวแปรวิทยาเขต ในเขตภาคกลาง
ปีการศึกษา 2556 ด้านจิตตะ

อิทธิบาท 4		กรุงเทพ	ชลบุรี	สมุทรสาคร	สุพรรณบุรี	อ่างทอง
	$\bar{X}$	4.41	4.14	4.42	4.49	4.40
กรุงเทพ	4.41		-0.26 [*]	-0.00	-0.07	0.01
ชลบุรี	4.14			-0.27 [*]	-0.34 [*]	-0.25 [*]
สมุทรสาคร	4.42				-0.06	0.02
สุพรรณบุรี	4.49					0.08
อ่างทอง	4.40					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 พบว่า อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาตามตัวแปรวิทยาเขต ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ด้านจิตตะ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพและวิทยาเขตชลบุรี นักศึกษาสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสมุทรสาคร วิทยาเขตสุพรรณบุรีและวิทยาเขตอ่างทอง มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 14 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคะแนน อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษา
ตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาตามตัวแปรวิทยาเขต ในเขตภาคกลาง
ปีการศึกษา 2556 ด้านวิมังสา

อิทธิบาท 4		กรุงเทพ	ชลบุรี	สมุทรสาคร	สุพรรณบุรี	อ่างทอง
	$\bar{X}$	4.31	4.13	4.32	4.39	4.38
กรุงเทพ.	4.31		0.18*	-0.00	-0.07	-0.06
ชลบุรี	4.13			0.19*	-0.26*	-0.25*
สมุทรสาคร	4.32				0.06	0.01
สุพรรณบุรี	4.39					-0.01
อ่างทอง	4.38					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 พบว่า อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาตามตัวแปรวิทยาเขต ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ด้านวิมังสา นักศึกษาสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพและวิทยาเขตชลบุรี นักศึกษาสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสมุทรสาคร วิทยาเขตสุพรรณบุรีและวิทยาเขตอ่างทอง มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 จำนวน 5 วิทยาเขต ประกอบด้วย วิทยาเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 770 คน วิทยาเขตชลบุรี จำนวน 757 คน วิทยาเขตสมุทรสาคร จำนวน 376 คน วิทยาเขตสุพรรณบุรี จำนวน 858 คน และวิทยาเขตอ่างทอง จำนวน 364 คน รวมทั้งสิ้น 3,125 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 จำนวน 5 วิทยาเขต ประกอบด้วย วิทยาเขตกรุงเทพมหานคร วิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสมุทรสาคร วิทยาเขตสุพรรณบุรี และวิทยาเขตอ่างทอง ได้มาโดยประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซีและมอร์แกน (เทเวศร์ พิริยะพูนท์. 2545: 128; อ้างอิงจาก Krejcie; & Morgan. 1970) ที่ประชากร 3,500 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 346 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาทั้ง 5 วิทยาเขต จำนวน 400 คน เป็นชาย 200 คน หญิง 200 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างไม่เป็นสัดส่วน (Non-Proportional Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามอิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษา ตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสำรวจรายการ (Check list) สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามอิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 จำนวน 400 ฉบับ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว (Check list) ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 มาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ คิดเป็นร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 อธิปไตย 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมและเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านจรรยาบรรณ ด้านวินัย ด้านจิตตະ และด้านวิมังสา นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อธิปไตย 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ตามตัวแปร เพศและวิทยาเขต โดยการทดสอบค่าที (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวน
 - 3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ตามตัวแปรเพศ โดยการใช้สถิติที (t-test) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
 - 3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง 5 กลุ่ม ตามตัวแปร วิทยาเขต โดยวิเคราะห์ความแปรปรวน นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลอธิปไตย 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ปรากฏผลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

1.1 นักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ได้แก่ วิทยาเขตกรุงเทพ วิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสมุทรสาคร วิทยาเขตสุพรรณบุรี และวิทยาเขตอ่างทอง โดยแต่ละวิทยาเขตแบ่งเป็น นักศึกษาเพศชาย ร้อยละ 50 และเพศหญิง ร้อยละ 50

2. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อธิปไตย 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556

2.1 อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.37) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านฉันทะ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.41) รองลงมา คือ ด้านวิริยะ ด้านจิตตะและด้านวิมังสา ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.41), ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.43), ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.45) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2.2 อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ด้านฉันทะ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านฉันทะ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 6 ข้อ คือ ข้อ 1 ครูพลศึกษามีความรักในสาขาวิชาชีพ ข้อ 2 ครูพลศึกษาพอใจในอาชีพของตน ข้อ 3 ครูพลศึกษาเต็มใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย ข้อ 6 ครูพลศึกษารักเมตตาแก่ลูกศิษย์ ข้อ 7 ครูพลศึกษาเต็มใจในการให้คำปรึกษา และข้อ 9 ครูพลศึกษาเต็มใจในการช่วยเหลือผู้อื่น ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.53), ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.59), ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.59), ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.59), ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.59), ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.62) ตามลำดับ ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก

2.3 อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ด้านวิริยะ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านวิริยะ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 12 ครูพลศึกษามีจิตใจเข้มแข็ง อดทน ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.54) ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก

2.4 อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ด้านจิตตะ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก

2.5 อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ด้านวิมังสา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก

3. เปรียบเทียบอิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556

3.1 อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 จำแนกตามเพศ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

3.2 อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ตามตัวแปรวิทยาเขต พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

3.2.1 อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาตามตัวแปรวิทยาเขต ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ด้านฉันทะ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพและวิทยาเขตชลบุรี นักศึกษาสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสมุทรสาครและวิทยาเขตสุพรรณบุรี มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2.2 อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาตามตัวแปรวิทยาเขต ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ด้านวิริยะ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพและวิทยาเขตชลบุรี นักศึกษาสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสมุทรสาคร วิทยาเขตสุพรรณบุรีและวิทยาเขตอ่างทอง มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2.3 อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาตามตัวแปรวิทยาเขต ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ด้านจิตตะ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพและวิทยาเขตชลบุรี นักศึกษาสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสมุทรสาคร วิทยาเขตสุพรรณบุรีและวิทยาเขตอ่างทอง มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2.4 อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาตามตัวแปรวิทยาเขต ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ด้านวิมังสา นักศึกษาสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพและวิทยาเขตชลบุรี นักศึกษาสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสมุทรสาคร วิทยาเขตสุพรรณบุรีและวิทยาเขตอ่างทอง มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการวิจัยอิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการวิจัย พบว่า อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากครูพลศึกษาให้ความสำคัญกับหน้าที่ของตนเอง มีความรักในวิชาชีพครู สามารถพัฒนาการตนเอง ศึกษาค้นคว้าวิธีการใหม่ ๆ

มีความปรารถนาดีและให้ความช่วยเหลือศิษย์ ดังที่เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา พศ. 2537 กำหนดไว้ว่า ครูย่อมรักและศรัทธาในวิชาชีพครู เป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพครูต้องรักและเมตตาแก่ศิษย์ โดยให้ความเอาใจใส่ ช่วยเหลือส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอภาค ครูย่อมพัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิชาการ เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอยู่เสมอ สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527: 40) กล่าวว่า ครูพลศึกษาเป็นผู้ที่มีความรู้ดีในวิชาพลศึกษา วิชาครูและวิชาการศึกษาทั่วไป เป็นผู้มีความศรัทธาในวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง สอดคล้องกับ จรวย แก่นวงษ์คำ (2529: 196) กล่าวว่า ครูพลศึกษาเป็นผู้มีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาหาความรู้อยู่เสมอเพื่อพัฒนาแนวความคิดทางด้านพลศึกษา ใฝ่หาสิ่งที่จะส่งเสริมตนเองให้มีลักษณะแห่งความเป็นผู้นำ เมื่อพิจารณาผลการวิจัยในแต่ละด้าน สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ด้านฉันทะ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูพลศึกษา มีใจรักในวิชาชีพพลศึกษา มีความพอใจและปรารถนาที่จะทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างตามคุณสมบัติของครูพลศึกษาที่ดี สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527: 47-49) กล่าวว่า ครูพลศึกษาที่จะสามารถปฏิบัติหน้าที่และภารกิจทางพลศึกษาได้ดีมีประสิทธิภาพ ต้องมีความศรัทธาในวิชาชีพพลศึกษาอย่างแท้จริง สอดคล้องกับ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 318-319) กล่าวว่า คุณสมบัติของครูพลศึกษาที่ดีมีประสิทธิภาพต้องมีความสนใจและภูมิใจในวิชาชีพ มีความพอใจในการสอนการทำงานและรักอาชีพครู ดังที่ พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต) (2542: 842) ได้ให้ความหมายของ ฉันทะ คือ ความพอใจ มีใจรักในสิ่งที่ทำ มีแรงจูงใจและพอใจใฝ่รักในจุดมุ่งหมายของสิ่งที่ทำนั้น สอดคล้องกับ มิลเลอร์และแมสซี (Miller; & Massey. 1973: 11-12) กล่าวถึงลักษณะทั่วไปของครูพลศึกษาที่ทำให้ประสบความสำเร็จว่าต้องมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ

1.2 อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 ด้านวิริยะ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูพลศึกษามีความทุ่มเทในงานสอนพลศึกษาและการฝึกซ้อม ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค ไม่กลัวความยากลำบาก มีจิตใจที่เข้มแข็ง สอดคล้องกับ ชลธิชา ลีอินทร์ (2534: 89) ได้ศึกษาคุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงประสงค์ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษาที่ พบว่า ด้านวิชาการ ครูพลศึกษามีความสามารถในการปฏิบัติทักษะที่เกี่ยวข้องกับการสอนวิชาพลศึกษาได้เป็นอย่างดี

1.3 อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษาในเขตภาคกลางปีการศึกษา 2556 ด้านจิตตะ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูพลศึกษามีความรักในวิชาชีพพลศึกษา ชอบเล่นกีฬา มีความใส่ใจในการกีฬา มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรพระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต) (2542: 842) ได้ให้ความหมายของ จิตตะ แปลว่า ความคิดจดจ่อหรือเอาใจฝักใฝ่ ได้แก่ ความมีจิตผูกพัน จดจ่อ ใฝ่ใจอยู่กับงานนั้นไม่ปล่อย สอดคล้องกับ ผาณิต บิลมาศ (2521: 256-270) ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูพลศึกษาและที่พึงปรารถนาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า คุณลักษณะด้านการสอน ครูพลศึกษาควรมีความรู้ความเข้าใจในความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพลศึกษาและรู้จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาพลศึกษาเกิดความรู้ความเข้าใจในหลักการทางพลศึกษาที่ถูกต้อง มีทักษะด้านกีฬาและมีความสามารถในการพัฒนางานทางพลศึกษาได้ในอนาคต สอดคล้องกับ คาสเซลและจอห์น (Cassel; & John. 1960: 119-124) ได้ทำการวิจัยโดยการสัมภาษณ์บุคคลต่าง ๆ เกี่ยวกับคุณสมบัติและคุณลักษณะของครูพลศึกษาที่ควรจะมีข้อหนึ่ง คือ ครูต้องสนใจและทำให้เนื้อหาวิชาที่ตนสอนนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

1.4 อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษาในเขตภาคกลางปีการศึกษา 2556 ด้านวิมังสา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพลศึกษาเป็นสาขาวิชาที่มีการพัฒนาหลักสูตร วิธีการสอนและคิดค้นรูปแบบกีฬาใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นครูพลศึกษาจึงต้องมีการศึกษาค้นคว้าและพัฒนางานด้านพลศึกษาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ บุญเจือ สุวรรณพฤษ (2523: 11-12) กล่าวว่า ครูพลศึกษาต้องมีคุณลักษณะเป็นผู้มีความรู้และทักษะที่ดีในทางพลศึกษา หมั่นแสวงหาความรู้ ทักษะและประสบการณ์เพิ่มเติม จรินทร์ ธานีรัตน์ (2529: 34) กล่าวว่า คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงประสงค์ ต้องเป็นผู้ที่ปรับปรุงตัวเองให้ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ

2. อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษาในเขตภาคกลางปีการศึกษา 2556 จำแนกตามเพศและวิทยาเขต พบว่า

2.1 อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาศาสนาการพลศึกษาในเขตภาคกลางปีการศึกษา 2556 ที่มีเพศต่างกัน มีการรับรู้ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาพลศึกษามีทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่ต้องเรียนในเวลาเดียวกัน ทั้งด้านวิชาการและขั้นตอนปฏิบัติ วิธีการสอนของครูพลศึกษาจึงต้องใช้วิธีเดียวกันเพื่อให้นักศึกษาเกิดทักษะในมาตรฐานเดียวกัน นอกจากนี้หลักสูตรพลศึกษาไม่ได้แบ่งความแตกต่างเรื่องเพศของนักศึกษา

พลศึกษา ดังที่ ปรีชา กลิ่นรัตน์ (2526: 23-24) ได้รวบรวมจรรยาบรรณครูพลศึกษาไว้เป็นกรอบของวิชาชีพหลายประการ หนึ่งประการ คือ เด็กนักเรียนทุกคนมีสิทธิอย่างเท่าเทียมกันที่ได้รับการสอนและประสบการณ์จากครูพลศึกษา สอดคล้องกับ ชลธิชา ลีวอินทร์ (2534: 95) ได้ทำการศึกษาคุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงประสงค์ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 4 พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงประสงค์ไม่แตกต่างกันเพราะการจัดการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาระดับต่าง ๆ ในเขตการศึกษาที่ 4 ส่วนใหญ่เป็นแบบสหศึกษาซึ่งผู้เรียนได้รับประสบการณ์แบบเดียวกันทำให้ความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน

2.2 อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางปีการศึกษา 2556 ที่มีวิทยาเขตต่างกันมีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูพลศึกษาในแต่ละวิทยาเขตมีวิธีการสอนพลศึกษาที่แตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นบรรยากาศในการเรียน ทักษะในการสอน ความมีมนุษยสัมพันธ์กับนักศึกษารวมไปถึงคุณสมบัติด้านวุฒิการศึกษา ดังที่ กฤติยา เดชทวิสุทธิ์ (2546: 83) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาความรู้ตามการรับรู้ เจตคติและพฤติกรรมการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานกประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 พบว่า ครูที่วุฒิการศึกษาต่างกัน จะมีความรู้ตามการรับรู้ด้านการจัดการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2545 แตกต่างกัน โดยครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความรู้ตามการรับรู้มากที่สุดและยังสอดคล้องกับ ประพันธ์ศิริ เสาร์จ (2543: 143) ทำการศึกษา การศึกษาความรู้ เจตคติและพฤติกรรมการสอน การจัดการเรียนรู้ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ของครูโรงเรียนฝ่ายการ ศึกษาอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความรู้ของครูที่มีวุฒิการศึกษาที่สูงกว่าจะมีความรู้ด้านวิชาการที่กว้างขวางกว่า ไม่ว่าจะเป็นด้าน การคิดวิเคราะห์ ด้านความเข้าใจหลักสูตร ด้านการประยุกต์ใช้ทฤษฎีทางพลศึกษาซึ่งจะเป็นส่วนที่ทำให้ครูพลศึกษาสามารถถ่ายทอดความรู้ได้ดีและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การวางตัวของครูพลศึกษาก็เป็นเรื่องที่ต้องตระหนักและพึงปฏิบัติเพื่อให้นักศึกษาเกิดความรักและศรัทธาผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับ ลำอาง พ่วงบุตร (2525: 4) กล่าวว่า ครูพลศึกษาควรมีบทบาทบุคลิกลักษณะต้องเป็นตัวอย่างที่ดีต่อนักเรียน เพราะนักเรียนมีโอกาสใกล้ชิดมากกว่าครูผู้สอนวิชาอื่น ๆ ฉะนั้นมีความจำเป็นที่ครูพลศึกษาจะต้องแสดงบุคลิกให้เป็นที่ศรัทธาของนักเรียน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 มีการรับรู้อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษา โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีเพียงอิทธิบาท 4 ด้านฉันทะ อยู่ในระดับมากที่สุดเพียงด้านเดียว ดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางในการเพิ่มศักยภาพของครูพลศึกษา ดังนี้

1. สถาบันการพลศึกษาแต่ละวิทยาเขตควรมีการจัดฝึกอบรมบุคลากรทางวิชาชีพครูพลศึกษา เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพให้บุคลากรมีประสิทธิภาพและสามารถนำความรู้มาพัฒนารูปแบบการสอนให้ทันสมัยยิ่งขึ้น
2. ควรจัดทำโครงการแลกเปลี่ยนการเรียนการสอนของครูพลศึกษาในแต่ละวิทยาเขต เพื่อให้ครูพลศึกษาเกิดประสบการณ์การสอนที่แตกต่างกัน นำผลโครงการแลกเปลี่ยนมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของวิทยาเขตนั้น ๆ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบอิทธิบาท 4 ระหว่างครูพลศึกษากับครูในสาขาวิชาอื่น ๆ เพื่อให้ทราบว่าครูพลศึกษากับครูในสาขาวิชาอื่น ๆ มีความแตกต่างของอิทธิบาท 4 ด้านใดบ้าง และสามารถนำผลการศึกษาไปปรับปรุงด้านที่แตกต่าง
2. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบอิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาที่เรียนภาควิชาพลศึกษากับนักศึกษาภาควิชาหรือคณะอื่น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาครูพลศึกษา
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบอิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาทั่วประเทศ

บรรณานุกรม

- กนก จันทร์ขจร. (2532). *คู่มือครูการอบรมความรู้และจริยธรรมเพื่อชีวิต*. พิมพ์ครั้งที่ 4.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *เอกสารคำชี้แจงประกอบพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กฤติยา เดชทิวาสวณิช. (2546). *การศึกษาความรู้ตามการรับรู้เจตคติ และพฤติกรรมการสอนของครู ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการ จัดการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การ ประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กันยา แสงสุวรรณ. (2532). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: บารุงสาส์น.
- จักรวรรดิ กิ่งส้มกลาง. (2553). *คุณลักษณะที่เป็นจริงของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาพลศึกษาหลักสูตร 5 ปี สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารและครูพี่เลี้ยงปีการศึกษา 2552*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิตรารภรณ์ พงษ์มาลี. (2550). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของครูกับ ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 6*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหาร การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา แก่นวงษ์คำ. (2529). *การจัดและบริหารพลศึกษาในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- . (2529). *วิธีสอนวิชาเอกพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จรินทร์ ธานีรัตน์. (2529). *วิธีการสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชัชวาลย์ มาอยู่วัง. (2548). *ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอน พลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชลธิชา ล้วนอินทร์. (2534). *ได้ศึกษาคุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงประสงค์ตามความคิดเห็นของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษาที่ 4*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (อุดมศึกษา). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ชลาวุธ บุญศรี. (2552). คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของครูพลศึกษาตามทัศนะของ
ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2548.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี ปัญญามูลวงษา. (2541). สภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับพฤติกรรมแบบอย่าง
ด้านคุณธรรมจริยธรรมของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของผู้บริหารโรงเรียนครูผู้สอนทั่วไป
และครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระนอง. ปริญญาานิพนธ์
กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตน. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- เทเวศร์ พิริยะพณท์. (2545). การวิจัยทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธัญญาภรณ์ สมบูรณ์. (2548). คุณลักษณะของครูที่ดีตามแนวคิดของนักเรียนโรงเรียนเอกชน
ระดับประถมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3. ปริญญาานิพนธ์ ค.ม.
(บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. ถ่ายเอกสาร.
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2543). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. อุบลราชธานี:
สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- บุญมา พึ่งงาม. (2520). เอกสารประกอบคำสอน วิชาพลศึกษา 375 หลักการและการบริหาร
พลศึกษา. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน.
- บุญมี แท่นแก้ว. (2539). จริยศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- บุญเจือ สุวรรณพฤษ. (2523). "ความสำคัญของบุคลิกภาพของครูพลศึกษา" สุขศึกษา พลศึกษา
และสหันทนาการ.
- ปรีชา กลิ่นรัตน์. (2526). ประวัติและหลักการพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ทิพย์อักษร.
- ปิ่น มุกกันต์, พ.อ. (2535). มงคลชีวิตภาค 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย.
----- (2539). "ปฏิบัติตามธรรมะประสบความสำเร็จ". มงคลสาร.
- ประคอง กรรณสุต. (2525). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือ
ดร. สง่า.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2543). การศึกษาความรู้เจตคติ และพฤติกรรมการสอนการจัดการเรียนรู้
ตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

- ปราณี รามสูต; และ จำรัส ดำรงสุวรรณ. (2545). *พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. สถาบันราชภัฏธนบุรี: ณะการพิมพ์.
- ปริญญ์ จงวัฒนา. (2550). *พุทธธรรมเพื่อกัลยาณมิตร*. กรุงเทพฯ: ศิลป์สยามบรรจุกุณธ์และการพิมพ์.
- ผาณิต บิลมาศ. (2522). *คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์พันธ์ สุนทรลิต. (2528). *เกณฑ์ปกติพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้*. ปริญญานิพนธ์ กศม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- นายพร มลิตอง. (2551). *อิทธิบาท 4 หนังสือพระพุทธศาสนาสอนเด็ก*. กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- พุทธทาสภิกขุ. (2518). *เป้าหมายของการศึกษา*. กรุงเทพฯ: เลียงเชียง.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต). (2546). *พุทธธรรม*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: สหธรรมมิก.
- . (2542). *พุทธธรรม*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- พระมหาสมคิด โครธา. (2547). *การใช้อิทธิบาท 4 ในการเรียนของพระนิสิตมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พระมหาสมชาย ฐานวุฑโฒ. (2548). *มงคลชีวิต ฉบับทางก้าวหน้า (ชมรมพุทธศาสตร์สากลในอุปถัมภ์สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์)*. กรุงเทพฯ: เอส พี เค เปเปอร์.
- พระเทพเวที (ประยุทธ์ ปยุตโต). (2543). *พุทธธรรม*. กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- . (2542). *ถึงเวลาปรับรื้อระบบพัฒนาคนกันใหม่*. กรุงเทพฯ: ธรรมสภา.
- พจนา สุวรรณประทีป. (2532). *การรับรู้เกี่ยวกับพิษภัยของการบริโภคอาหารที่มีสิ่งปนเปื้อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสุพรรณบุรี*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พูนทรัพย์ เกตุวีระพงศ์. (2551). *สารัตถะครู*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- พยุศักดิ์ สนเทศ. (2527). *ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักศึกษาเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2535). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมสังเคราะห์*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: พิวเกอร์บรินแอนด์มีเดีย.
- ฟอง เกิดแก้ว. (2517). *การพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: พัทธอักษร.
- มงคล วิโรธโน. (2538). *มงคลชีวิต*. กรุงเทพฯ: พัฒนาการพิมพ์.
- ยนต์ ชุ่มจิต. (2546). *การศึกษาและความเป็นครูไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- รัตนา อินธิแสน. (2550). *คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของครูพลศึกษาในทัศนะของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2549*. ปรินูญนิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2527). *หลักการและวิธีสอนวิชาพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- (2548). *รวมบทความปรัชญา หลักการ วิธีสอนวิชาพลศึกษา และการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วาสนา คุณาภิสิทธิ์. (2539). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). *สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วัชร ทรัพย์มี. (2533). *“การรับรู้” ใน จิตวิทยา*. โดยโยธิน ตันสนยุทและคณะ (บรรณาธิการ). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคณะ. (2550). *การวิจัยการตลาด*. กรุงเทพฯ: ซีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- สถาบันการพลศึกษา. (2548). *หลักสูตรสถาบันการพลศึกษาระดับปริญญาตรี พุทธศักราช 2548*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.ภ.).
- เสรี วงษ์มณฑา. (2542). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: ซีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- สุชีพ ปุญญานุภาพ. (2539). *พระไตรปิฎกฉบับประชาชน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาราชวิทยาลัย.
- (2541). *คุณลักษณะพิเศษแห่งพระพุทธศาสนา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาราชวิทยาลัย.
- สุดตันตภาชนีย์. (2539). *พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเล่มที่ 35, อธิปาทวิภังค์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย. (2550). *“หลักการบริหารการศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์”*. สารนิพนธ์ พธ.บ. กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุณี รักษาเกียรติศักดิ์. (2539). *การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS*. กรุงเทพฯ: สำนักคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สุปราณี จิราธรรงค์. (2551). *ครูประจำชั้นมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมศักดิ์ สันธุระเวช. (2542). *มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- สำออง พ่วงบุตร. (2525). *การพัฒนาการกีฬา*. วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและสันทนาการ.
- อารีย์ พันธุ์มณี. (2540). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.
- อัจฉรา พลายเวช. (2549). *การวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยีนัยันจริยธรรมครู*. ปรินญานินพนธ์ วท.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- Bertelsen, Cyntia diane. (1999, February). *The Nature of Teaching and Literacy Learning of Primary Special*. Education children within an Inclusive Child - Centered environment: A Qualitative case study. *Dissertation Abstracts*. 59(08): 2858-A.
- Cassel, Russel N.; & John W. Lloyd. (1960, November). "The Critical Characterristic of and Effective Teacher. *Bulletin of the National Association Secondary School Principals*. 44: 119-124.
- Calderon, Larry Anthony. (1989, March). Characteristics of the Education Teacher as Perceived by Students, Teachers and Administrators in the Los Angeles Community College. *Dissertation Abstracts International*. 49(9): 12512-A.
- Daughtrey, Greayson. (1973). *Effective Teaching in Physical Education for Secondary School*. Philadelphia: W.B. Saunder Company.
- Flavel, John H. (1985). *Cognitive Development*. Englewood Clift, N.J.: Prentice-Hall Inc.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. School. 3rd ed. New York: Mc. Graw-hill Book Compyny.
- Kemp, Jerrold E. (1985). *The Instructional Design Process*. New York: Harper & Row.
- Miller, Archer G.; & Dorothy M. Massay. (1973). *A Dynamic Concept of Physical Education for Secondary School*. 2nd ed. London: Routledge & Kegan Paul.
- Mors, Marilyn. (1991). A Description of the Causal Attributions Made to Perceived Teaching Behavior Across Three Elementary Physical Education Content. *Dissertation Abstracts International*. 51(9): 3012 A.
- Muthin, Magaret. (1983). *Cognition*. New York: CBS College PublisHing.

- Ryan, Sharon Kaye. (1999, April). Freedom to Choose; A Post-Structural Study of Child-Centered pedagogy in a kindergarten classroom (Urban Education, Minority students). *Dissertation Abstracts International*. 59(10): 3731-A.
- White, Arlene Faith Uveges. (1998). Background and Characteristics of Immersion Teachers In the United States. *Dissertation Abstracts International*. 49(9): 2539-A.

ภาคผนวก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล	ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร. พิมพา ม่วงศิริธรรม	ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เรือโท ดร. ไพบุลย์ อ่อนมั่ง	ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์ ดร. จิรวัฒน์ ขจรศิลป์	ตำแหน่ง	รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์
สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขต
ชลบุรี
5. พระมหา ดร.ปัญญา ปญฺญาวโร	ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย
มหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง **อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา
ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556**

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556 เพื่อประกอบการทำปริญญานิพนธ์ สามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนของครูพลศึกษาและพัฒนาบุคลากรทางวิชาชีพสาขาพลศึกษา ขอให้ท่านกรุณาตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา (Check list)
สอบถามตัวแปร เพศ และวิทยาเขต

ตอนที่ 2 แบบสอบถามอิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม
เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นายภานุมาศ วงศ์บุญ
ภาควิชา การจัดการเรียนรู้พลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถาม

เรื่อง อิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา
 ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2556

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

() เพศชาย () เพศหญิง

2. วิทยาเขตที่กำลังศึกษาอยู่

- () วิทยาเขตกรุงเทพ
- () วิทยาเขตชลบุรี
- () วิทยาเขตสมุทรสาคร
- () วิทยาเขตสุพรรณบุรี
- () วิทยาเขตอ่างทอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามอิทธิบาท 4 ของครูพลศึกษา

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่าตรงกับลักษณะเฉพาะของครูพลศึกษามากน้อยเพียงใด โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ด้านฉันทะ (ความพอใจ) หมายถึง ลักษณะ ที่แสดงออกถึงความรัก ความจริงใจ สนใจ ความเต็มใจ พึงพอใจ					
1. ครูพลศึกษารักในสาขาวิชาชีพพลศึกษา					
2. ครูพลศึกษาพอใจในอาชีพของตน					
3. ครูพลศึกษาเต็มใจทำงานที่ได้รับมอบ หมาย					
4. ครูพลศึกษามีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ พลศึกษา					
5. ครูพลศึกษาจริงใจในการทำงานร่วมกับ ผู้อื่น					
6. ครูพลศึกษารักและเมตตาแก่ลูกศิษย์					
7. ครูพลศึกษาเต็มใจในการให้คำปรึกษา					
8. ครูพลศึกษาสนใจข่าวสารทางพลศึกษา					
9. ครูพลศึกษาเต็มใจในการช่วยเหลือผู้อื่น					
ด้านวิริยะ (ความพากเพียร) หมายถึง ลักษณะที่แสดงออกถึงความขยัน อดทน ทุ่มเท เพียรพยายาม มีความกล้า บากบั่น ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค					
10. ครูพลศึกษาทุ่มเทในการทำงาน					
11. ครูพลศึกษามีความพยายามในการ ถ่ายทอดความรู้					
12. ครูพลศึกษามีจิตใจเข้มแข็งอดทน					
13. ครูพลศึกษามีความบากบั่นในการทำงาน					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
14. ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาในการสอน					
15. ครูพลศึกษาขยันในการทำงาน					
16. ครูพลศึกษาไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค					
17. ครูพลศึกษาเพียรศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ					
18. ครูพลศึกษาไม่กลัวความยากลำบาก					
ด้านจิตตะ (การเอาใจใส่) หมายถึง ลักษณะที่แสดงออกถึงความมุ่งมั่น เอาใจใส่ จดจ่อ มีสมาธิ มีสติ แน่วแน่ ตั้งใจไม่หวั่นไหว					
19. ครูพลศึกษามีสมาธิในการสอน					
20. ครูพลศึกษามีความเข้าใจในหลักสูตร วิชาพลศึกษา					
21. ครูพลศึกษาเอาใจใส่ในการจัดการเรียน การสอน					
22. ครูพลศึกษามีความมุ่งมั่นในการทำงาน					
23. ครูพลศึกษาเป็นผู้ไม่หวั่นไหวต่องานที่ ได้รับมอบหมาย					
24. ครูพลศึกษาเป็นผู้มีจิตใจแน่วแน่					
25. ครูพลศึกษามีใจจดจ่อกับงานที่ตนรัก					
26. ครูพลศึกษาตั้งใจในการทำงาน ตรงต่อ เวลา					
27. ครูพลศึกษามีความตั้งใจในการสอน					
28. ครูพลศึกษาเป็นผู้มีความเอาใจใส่ นักเรียน นักศึกษา					
29. ครูพลศึกษาเป็นผู้เอาใจใส่ในงานที่ทำ					
ด้านวิมังสา (การไตร่ตรอง) หมายถึง ลักษณะที่แสดงออกถึงการพัฒนางาน มีการ ไตร่ตรอง ทบทวน คิดค้นเปรียบเทียบ ปรับปรุง ทดลอง ประเมิน					
30. ครูพลศึกษาค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
31. ครูพลศึกษาสามารถวิเคราะห์ปัญหาได้					
32. ครูพลศึกษามีการปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ					
33. ครูพลศึกษาวิเคราะห์การเรียนการสอนได้ดี					
34. ครูพลศึกษามีการเปรียบเทียบการเรียนการสอนได้ดี					
35. ครูพลศึกษามีการปรับปรุงวิธีการสอน					
36. ครูพลศึกษาสามารถประเมินปัญหาต่างๆ ได้					
37. ครูพลศึกษาเป็นผู้มีเหตุผล					
38. ครูพลศึกษาสามารถแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นได้					
39. ครูพลศึกษาคิดค้นวิธีการเรียนรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ					
40. ครูพลศึกษามีการทดลองวิธีการสอนใหม่ ๆ					
41. ครูพลศึกษาจะนำผลการสอนมาทบทวนเพื่อหาข้อบกพร่อง					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณابอกความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล นายภาณุมาศ วงศ์บุญ
 วันเดือนปีเกิด 10 เมษายน 2523
 สถานที่เกิด บ้านเลขที่ 15 หมู่ 6 ตำบล วังใหญ่ อำเภอ เทพา
 จังหวัด สงขลา

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2544 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
 จากวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชลบุรี
 พ.ศ. 2546 วิทยาศาสตรบัณฑิต (สาขาวิชาพลศึกษา)
 จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 พ.ศ. 2557 การศึกษามหาบัณฑิต (สาขาวิชา การจัดการเรียนรู้พลศึกษา)
 จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

